

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.7.2002
KOM(2002) 419 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**Anden toårsrapport om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i det indre
marked**

RESUMÉ AF RAPPORTEN

Man skal ikke undervurdere den store betydning, som princippet om gensidig anerkendelse har for et velfungerende indre marked. Medlemsstaternes samhandel med varer, der er omfattet af gensidig anerkendelse, anslås således til 430 mia. EUR.

- Specifikke vurderinger af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse, som er foretaget i perioden 1999-2001, bekræfter, at princippet fungerer godt i forbindelse med varer, der ikke frembyder særlige sikkerhedsproblemer, f.eks. cykler, tankbeholdere og containere.
- Til gengæld synes der at være et manglende kendskab (mangel på information, mangel på dialog og samarbejde eller uvilje mod samme) til princippet om gensidig anerkendelse blandt et stort antal erhvervsdrivende og nationale myndigheder, når det drejer sig om teknisk mere komplekse produkter (f.eks. busser, lastbiler, byggevarer, ædelmetaller) eller om produkter, der frembyder særlige sikkerheds- eller sundhedsproblemer (f.eks. kosttilskud eller berigede levnedsmidler).
- Kommissionen vil for at fremme anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse mellem erhvervsdrivende og nationale myndigheder med hensyn til produkter vedtage retningslinjer herfor i en meddelelse til medlemsstaterne og de erhvervsdrivende. Der vil i denne meddelelse blive redegjort nærmere for de berørte parter rettigheder og pligter i de tilfælde, hvor princippet om gensidig anerkendelse bør finde anvendelse. Den vil desuden bestræbe sig på at opnå en bedre udnyttelse af de eksisterende instrumenter for at sikre en korrekt anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i medlemsstaternes lovgivning og administrative praksis. De praktiske vejledninger for hver sektor eller gruppe af sektorer og seminarerne vil uden tvivl fortsat være nyttige instrumenter til at forbedre kendskabet til princippet og dets anvendelse, både i medlemsstaterne og i kandidatlandene. Disse værktøjer har især stor betydning for de organer, der beskæftiger sig med overensstemmelseskontrol.
- I de specifikke sektorer, hvor forskellen i beskyttelsesniveauet som følge af de nationale regler er af en sådan karakter, at princippet om gensidig anerkendelse ikke fungerer korrekt (f.eks. i forbindelse med berigede levnedsmidler eller byggevarer), vil en harmonisering fortsat være den bedste løsning, såfremt en sådan harmonisering dækker samtlige problemer, som ikke kan løse ved gensidig anerkendelse. Harmonisering udgør et vigtigt middel, især indenfor områderne beskyttelse af folkesundheden, miljøet og forbrugerne.

Kommissionen har **med hensyn til tjenesteydelser netop fastsat en ny strategi**, der inddrager princippet om gensidig anerkendelse som en løsning til at fjerne enhver unødvendig (og ofte uforenelig) overlappning af regler, der forhindrer den grænseoverskridende handel og hæmmer innovation. Princippet om gensidig anerkendelse vil fortsat spille en stor rolle inden for **finansielle tjenesteydelser**.

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG
DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**Anden toårsrapport om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i det indre
marked**

(EØS-relevant tekst)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1	INDLEDNING	5
1.1	Rapportens baggrund.....	5
1.2	Rapportens målsætning.....	6
2	SPECIFIKKE AKTIONER TIL EN BEDRE ANVENDELSE AF PRINCIPPET OM GENSIDIG ANERKENDELSE	7
2.1	Uddannelse og information.....	7
2.1.1	<i>Konferencer, seminarer og rundbordssamtaler</i>	7
2.1.2	<i>Diverse vejledninger og publikationer</i>	9
2.1.3	Websteder	9
2.2	Instrumenter til forebyggelse og udenretlig løsning af problemer.....	10
2.2.1	<i>Notifikation af forslag til nationale forskrifter i henhold til direktiv 98/34/EF</i>	10
2.2.2	<i>Notifikation af specifikke foranstaltninger i henhold til direktiv 3052/95/EF</i>	11
2.2.3	<i>Det administrative samarbejde i netværk</i>	11
2.2.4	<i>"Pakkemøder"</i>	12
2.2.5	<i>Faglige kvalifikationer</i>	13
2.3	Overtrædelsesprocedurer	13
2.3.1	<i>Varer</i>	13
2.3.2	<i>Faglige kvalifikationer</i>	14
3	HARMONISERING: VEDTAGNE ELLER FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER	14
3.1	Varer	14
3.1.1	<i>Horisontale foranstaltninger</i>	14
3.1.2	<i>Vertikale foranstaltninger: enkelte konkrete eksempler</i>	15
3.2	Faglige kvalifikationer.....	16
3.3	Elektronisk handel.....	16
3.4	Kommerciel kommunikation	16
3.5	Finansielle tjenester	17

4	SPECIFIKKE UNDERSØGELSER AF ANVENDELSEN AF PRINCIPPET OM GENSIDIG ANERKENDELSE INDEN FOR VISSE PRODUKTSEKTORER	18
4.1	Specifikke undersøgelser	18
4.2	Levnedsmidler	19
4.3	Diverse køretøjer: busser, lastvogne, påhængskøretøjer og cykler	20
4.4	Byggevarer	21
4.5	Stiger og stilladser, der ikke er beregnet til at blive inkorporeret i et bygværk	21
4.6	Andre produktkategorier	22
5	KONSTATINGER VEDRØRENDE IKKE-HARMONISEREDE VARER	23
5.1	Giver undersøgelserne et reelt billede af, hvorledes princippet om gensidig anerkendelse fungerer?	23
5.2	Man skal ikke undervurdere omfanget af det manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse	24
5.3	... der ofte resulterer i en meget forsigtig holdning	25
5.4	Er det manglende kendskab til princippet ensbetydende med, at det ikke fungerer tilfredsstillende?	25
5.5	Er det manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse et problem? ...	25
6	KONKLUSIONER	26
6.1	Varer	26
6.2	Faglige kvalifikationer: behov for forenkling og konsolidering	28
6.3	Tjenesteydelser: en ny strategi for den fri udveksling	28
7	BILAG	30
7.1	Statistikker over lovregulerede erhverv med hensyn til faglige kvalifikationer	30
7.2	Produkter: Statistikker over klager og overtrædelser	32
7.3	Produkter: Resultater af undersøgelserne af de nationale myndigheder	37
7.4	Produkter: Resultater af undersøgelserne af de erhvervsdrivende	42

1. INDLEDNING

1.1. Rapportens baggrund

En medlemsstat kan i henhold til princippet om gensidig anerkendelse, således som det kommer til udtryk i Domstolens retspraksis vedrørende anvendelsen af EF-traktatens artikel 28-30, principielt ikke forbyde salg på sit område af en vare, som er lovligt fremstillet og/eller markedsført i en anden medlemsstat, også selvom denne vare er fremstillet efter andre tekniske eller kvalitative bestemmelser end dem, der er gældende for dens egne varer. Medlemsstaterne må kun under meget særlige omstændigheder¹ fravige dette princip og træffe foranstaltninger med henblik på at forbyde eller begrænse den pågældende vares adgang til det nationale marked. Disse foranstaltninger skal således være nødvendige og passende i forhold til de tvingende hensyn, der skal beskyttes, herunder den offentlige sundhed, forbrugerne eller miljøet. Når det drejer sig om sådanne hensyn, finder princippet om gensidig anerkendelse ikke automatisk anvendelse: Bestemmelsesmedlemsstaten har ret til at kræve, at en vare fra en anden medlemsstat frembyder et beskyttelsesniveau, som svarer til det beskyttelsesniveau, der kræves i henhold til den nationale lovgivning².

Princippet om gensidig anerkendelse finder alt andet lige anvendelse på den fri udveksling af tjenesteydelser i det indre marked. Det medfører, at enhver

¹ Kommissionen har siden 1980 udledt en række retningslinjer for anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse af Domstolens retspraksis - jf. Meddelelse fra Kommissionen angående konsekvenserne af domstolens dom i sagen 120/78 af 20.2.1979 (»Cassis de Dijon«), EFT C 256 af 3.10.1980, Sml. 1979, s. 649.

² Med hensyn til forbrugerbeskyttelse har Domstolen i sin retspraksis fastslået, at der er "*intet hensyn til de indenlandske forbrugere, der taler for en regel, som forhindrer dem i at indtage (et produkt, der er fremstillet) efter en anden medlemsstats traditioner*" (dom i sagen "De Kikvorsch" af 17.3.1983, Sml. 1983, s. 947. En sådan beskyttelse kan i henhold til Domstolen godt sikres ved hjælp af midler, der er mindre indgribende over for samhandelen, herunder ved hjælp af "*en rimelig oplysning af forbrugeren*", bl.a. ved brug af "*en passende mærkning*".

Med hensyn til beskyttelse af sundheden eller sikkerheden har Domstolen i sin retspraksis fastslået, at "*det påhviler (...) de nationale myndigheder i hvert enkelt tilfælde at godtgøre, at deres bestemmelser er nødvendige for effektivt at beskytte de interesser, der er nævnt i traktatens artikel 36 (nu artikel 30), og navnlig, at forhandlingen af den pågældende vare frembyder en væsentlig fare for den offentlige sundhed*", (dom i sagen "van Bennekom" af 30.11.1983, Sml. 1983, s. 3883). Domstolen har i sin dom i sagen Kommissionen mod Tyskland (lovgivning om øl) af 12.3.1987, Sml. 1987, s. 1227, præciseret, at "*det følger af proportionalitetsprincippet, at der skal sikres de erhvervsdrivende mulighed for under en let tilgængelig procedure, som skal afsluttes inden for en rimelig tid, at ansøge om tilladelse, der meddeles ved en generel retsakt, til at anvende en bestemt vare*". Domstolen har til dette formål angivet, "*at de erhvervsdrivende skal have mulighed for en domstolsprøvelse, hvis de mener, at de med urette ikke har fået meddelt godkendelse*".

Domstolen har i sin dom af 22.1.2002 (Canal Satélite Digital SL, sag C-390/99) bekræftet, at en forudgående godkendelsesprocedure begrænser både varernes fri bevægelighed og den fri udveksling af tjenesteydelser. For dog at være berettiget i forhold til disse grundlæggende friheder skal sådanne bestemmelser forfølge almene hensyn, der er anerkendt i fællesskabsretten, og overholde proportionalitetsprincippet, dvs. være egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, de forfølger, og ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt, for at formålet opnås. Domstolen har i samme dom præciseret de principper, som en sådan godkendelsesprocedure skal overholde, for at være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Se bl.a. punkt 4.1 og 5.1 i den første toårsrapport om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse inden for vare- og tjenestoområdet - SEK(1999) 1106 af 13.07.1999.

tjenesteyder, som er lovligt etableret i en medlemsstat, skal kunne levere sine tjenesteydelser i alle andre medlemsstater, der som hovedregel skal give tjenesteydere denne mulighed uden at indføre yderligere begrænsninger. De eneste hindringer, der kan tillades, er hindringer, der er ikke-diskriminerende, begrundede i tvingende almene hensyn, egnede til at opfylde en sådan målsætning og - under alle omstændigheder - passende.

Det skal bemærkes, at princippet om gensidig anerkendelse ikke finder anvendelse, når der ved særdirektiver er foretaget en harmonisering af reglerne for markedsføring af varer og tjenesteydelser.

1.2. Rapportens målsætning

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet³ bl.a. foreslået en række initiativer med henblik på at opnå en bedre anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse. En række af disse initiativer var rettet mod de erhvervsdrivende, andre mod medlemsstaterne. Kommissionen forpligtede sig i denne meddelelse til hvert andet år at udarbejde en evalueringsrapport til Rådet og Europa-Parlamentet.

Den første toårsrapport om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på vare- og tjenestemarkedet⁴ førte til en foreløbig diagnose af princippet anvendelse i det indre marked på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af i 1999⁵.

Denne rapport er den anden toårsrapport, hvis hovedformål det er at evaluere de fremskridt, der er sket i anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked⁶ siden 1999, og at afdække de områder, hvor princippet anvendelse fortsat giver anledning til problemer⁷.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 16. juni 1999 om princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med overvågningen af handlingsplanen for det indre marked, KOM(1999) 299 endelig udgave.

⁴ SEK(1999) 1106 af 13.07.1999.

⁵ Meddelelsen og den første toårsrapport var genstand for en resolution fra Rådet af 28.10.1999 (EFT C 141 af 19.5.2000, s. 5-6) og en udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg af 29.11.2000 (CES 1402-2000, EFT C 116 af 20.4.2001, s. 14-19). Rådets resolution blev indarbejdet i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i medfør af afgørelse nr. 15/2002 truffet af Det Blandede EØS-udvalg af 1.3.2002 (EFT L 110 af 25.4.2002, s. 9-10).

⁶ Det skal understreges, at denne rapport ikke vedrører anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse på andre områder end den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser, f.eks. Fællesskabets udenrigshandelspolitik eller den fælles handling vedrørende det retlige samarbejde.

⁷ Man bør ikke undervurdere den økonomiske betydning af et velfungerende princip om gensidig anerkendelse med hensyn til varer: Det anslås således, at samhandelen mellem medlemsstaterne med varer, der er omfattet af gensidig anerkendelse, har en økonomisk værdi på 430 mia. EUR. Se i denne henseende beretning fra Kommissionen af 7.12.2001 (KOM(2001) 736) - Økonomisk reform: Rapport om Fællesskabets vare- og kapitalmarkeder.

2. SPECIFIKKE AKTIONER TIL EN BEDRE ANVENDELSE AF PRINCIPPET OM GENSIDIG ANERKENDELSE

Aktionerne i meddelelsen af 1999 om princippet om gensidig anerkendelse bygger hovedsagelig på tre elementer, nemlig: a) at forbedre oplysnings- og uddannelsesarbejdet, b) at drage fordel af instrumenterne til forebyggelse og udenretlig og effektiv løsning af problemerne i forbindelse med den fri bevægelighed og c) at udnytte mulighederne i fællesskabsretten for at fjerne vedvarende hindringer.

*Med hensyn til **varer** fremgår det af en række sektorspecifikke rundbordssamtaler, som er blevet afholdt af Kommissionen, at der er stor usikkerhed blandt de berørte aktører med hensyn til, hvorledes princippet om gensidig anerkendelse skal finde anvendelse i praksis. Denne usikkerhed medfører ofte meget forskellige fortolkninger, ikke alene hos de nationale myndigheder, men også hos de økonomiske aktører. Begrebet "ækvivalens" synes bl.a. at være givet anledning til en række misforståelser hos visse nationale myndigheder.*

Det er vigtigt at sikre en velfungerende gensidig anerkendelse, bl.a. fordi Kommissionen har konstateret en ny bølge af "re-regulering". Denne nye tendens skyldes hovedsagelig de teknologiske fremskridt og ønsket om at skærpe kontrollen på det sanitære område (især vedrørende levnedsmidler). Ved hjælp af den procedure, der indførtes ved direktiv 98/34/EF, som forpligter medlemsstaterne til at notificere alle udkast til tekniske regler, har Kommissionen mulighed for at gribe ind for at sikre, at medlemsstaterne indarbejder princippet om gensidig anerkendelse i deres forslag til nationale tekniske forskrifter. Denne forebyggende foranstaltning kan i givet fald suppleres med procedurer for overtrædelse af EF-traktatens artikel 28-30, der indledes af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 226, med henblik på at princippet ligeledes indarbejdes i de eksisterende nationale lovgivninger.

Omkring 95 % af overtrædelserne af princippet om gensidig anerkendelse vedrørende varer løses inden for rammerne af en dialog med medlemsstaterne inden sagen indbringes for Domstolen, hvilket således bekræfter den store betydning af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Hvad angår det administrative samarbejde i netværk, har netværket af kontaktpunkter for borgerne og virksomheder ikke givet særlig gode resultater inden for denne sektor. Der findes en mere produktiv ordning inden for den gensidige anerkendelse af faglige kvalifikationer.

2.1. Uddannelse og information

2.1.1. Konferencer, seminarer og rundbordssamtaler

Kommissionens tjenestegrene har siden 1999 afholdt 15 forskellige specifikke seminarer om princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked. Disse seminarer er blevet afholdt i forbindelse med de såkaldte "pakkemøder". Deltagerne på disse seminarer har hovedsagelig været de nationale myndigheder, som har været meget positivt indstillet, og som synes at gå ind for afholdelsen af sådanne seminarer på en mere regelmæssig basis.

Kommissionen har desuden afholdt rundbordssamtaler, der var rettet til myndigheder og virksomheder.

De første rundbordssamtaler fandt sted den 30. november 2000 og havde princippet om gensidig anerkendelse vedrørende levnedsmidler⁸ som tema. En af konklusionerne var, at selv om levnedsmidlernes sammensætning, betegnelse, pakning samt etikettering er betydeligt harmoniserede, giver den stadig ufuldstændige og/eller valgfri harmonisering ifølge de erhvervsdrivende mulighed for at begrænse disse varers bevægelighed. Princippet om gensidig anerkendelse vil således fortsat spille en vigtig rolle på dette område. Rundbordssamtalerne har bekræftet, at der fortsat findes en lang række hindringer for den fri bevægelighed af berigede levnedsmidler og kosttilskud på grund af forskellene i medlemsstaternes vurdering af den videnskabelige usikkerhed vedrørende en eventuel sundhedsfare ved langvarig indtagelse af disse produkter⁹. Disse forskellige opfattelser har medført en meget stor variation af nationale lovgivninger og procedurer for adgang til det nationale marked. Det er bl.a. derfor, at Kommissionen i sin hvidbog om fødevareresikkerhed¹⁰, har foreslået et lovgivningsmæssigt reformprogram, som skal hjælpe med til at forbedre og skabe sammenhæng i det lovkompleks, som dækker alle aspekter i forbindelse med fødevarer lige fra produktionen til det endelige forbrug. I den forbindelse har Kommissionen fremsat et forslag til direktiv om kosttilskud¹¹, og den påtænker desuden at fremsætte en forslag til direktiv om berigede levnedsmidler i slutningen af 2002.

Den anden runde af rundbordssamtaler om princippet om gensidig anerkendelse fandt sted den 6. september 2001 og vedrørte flere forskellige kategorier af industrivarer¹². Disse rundbordssamtaler har bekræftet, at der i praksis fortsat findes en række problemer. Der er for visse varer (busser og stilladser) ved at blive vedtaget en mere gennemgribende harmonisering. Med hensyn til byggevarer skrider gennemførelsen af et velfungerende indre marked hurtigt frem takket være offentliggørelsen af de første harmoniserede standarder og udstedelsen af europæiske tekniske godkendelser. Princippet om gensidig anerkendelse spiller fortsat en central rolle for samhandelen mellem medlemsstaterne af de andre typer produkter, der var genstand for disse rundbordssamtaler. En række erhvervsdrivende har med hensyn til de fleste af de berørte varegrupper klaget over, at de, hvad enten de ønsker det eller ej, altid er nødt til at tilpasse deres produkter til bestemmelsesmedlemsstatens tekniske forskrifter.

Deltagerne i rundbordssamtalerne så meget positivt på idéen om at udarbejde praktiske vejledninger om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse for visse produkttyper med henblik på at forbedre de berørte parters viden på dette område. En styrkelse af det administrative samarbejde inden for rammerne af specialiserede netværk af kompetente nationale embedsmænd for de forskellige

⁸ Et resumé af disse rundbordssamtaler findes på:

http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/index.htm

⁹ Se de verserende sager ved EF-Domstolen, bl.a. sag C-387/99, C-150/00 og C-95/01.

¹⁰ KOM(1999)719 endelig udg. af 12.1.2000.

¹¹ KOM(2000) 222 endelig af 8. maj 2000, ændret ved KOM(2001) 159 endelig.

¹² De sektorer, der var omfattet af disse specialiserede rundbordssamtaler, dækker følgende varegrupper: busser, lastbiler, varevogne og påhængskøretøjer, tilkoblingssystemer til disse køretøjer samt til personbiler (M1) og til landbrugs- og skovbrugshjultraktorer, cykler, tankbeholdere og containere, byggevarer, der ikke er omfattet af (harmoniserede) standarder eller tekniske godkendelser, stiger og stilladser, som ikke er beregnet til at blive inkorporeret i et bygværk, brand- og tyverialarmsystemer samt barneplejeprodukter (herunder senge, barnevogne og barnestole). Et resumé af disse rundbordssamtaler findes på: http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/mutrec.htm

varegrupper og en større gennemsigtighed af de nationale beslutninger ville i henhold til deltagerne være meget nyttigt for at forbedre anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i praksis.

De svenske myndigheder har udvist en særlig interesse på dette område, og de har i tæt samarbejde med Kommissionens tjenestegrene arrangeret et seminar om princippet om gensidig anerkendelse inden for overensstemmelsesvurdering. Dette seminar fandt sted den 13. juni 2001¹³.

2.1.2. *Diverse vejledninger og publikationer*

Det siger sig selv, at anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse kræver et kendskab til de mest grundlæggende principper for den fri bevægelighed for varer. Kommissionen har udgivet "Håndbog i EF-traktatens artikel 28-30 - Begreberne og den praktiske anvendelse". Denne håndbog beskriver bl.a. princippet om gensidig anerkendelse og giver et resumé af den mest relevante retspraksis fra Domstolen på dette område. Håndbogen er tilgængelig på Kommissionens websted¹⁴.

Kommissionen har i 2001, således som den forpligtede sig til i rapporten vedrørende gennemførelsen af beslutning nr. 3052/95/EF¹⁵ i 1997 og 1998¹⁶, offentliggjort en håndbog vedrørende beslutning nr. 3052/95/EF. Dette dokument er ikke kun rettet til de nationale myndigheder, som det påhviler at gennemføre beslutningen, men også til de erhvervsdrivende. Kommissionen bestræber sig på at nå frem til et så bredt publikum som muligt, bl.a. ved hjælp af sit websted¹⁷.

Kommissionen udgav ligeledes i efteråret 2000 en brochure med titlen "Et velfungerende indre marked - Direktiv 98/34/EF", som giver et indblik i formålet med og procedurerne i det notifikationssystem, som er indført med dette direktiv. Denne brochure er blevet sendt ud alle de centrale enheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for forvaltningen af notifikationssystemet, og til et stort antal europæiske industriforbund.

2.1.3. *Websteder*

Der er for at sikre et bedre kendskab til princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked blevet oprettet et nyt websted¹⁸.

Kommissionen har ligeledes oprettet et nyt websted vedrørende direktiv 98/34/EF¹⁹. Dette websted giver samtlige erhvervsdrivende og alle interesserede mulighed for at holde sig underrettet om forslag til tekniske forskrifter og regler vedrørende informationssamfundstjenester, som er blevet notificeret til Kommissionen, således at de i givet fald kan komme med kommentarer hertil.

¹³ Se <http://www.swedac.se>.

¹⁴ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/art2830.htm

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

¹⁶ KOM(2000) 194 endelig af 7.4.2000.

¹⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/3052intro.htm

¹⁸ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/index.htm

¹⁹ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

2.2. Instrumenter til forebyggelse og udenretlig løsning af problemer

2.2.1. *Notifikation af forslag til nationale forskrifter i henhold til direktiv 98/34/EF*²⁰

Kommissionen blev i 2001 underrettet om 530 forslag til tekniske forskrifter (hvoraf 25 drejede sig om regler for informationssamfundstjenester, og de øvrige vedrørte varer), som blevet undersøgt af dens tjenestegrene. Antallet af notifikationer var 604 i 1998, 591 i 1999 og 751 i 2000²¹. Denne udvikling viser, at medlemsstaterne til trods for gennemførelsen af det indre marked fortsat vedtager en lang række tekniske forskrifter, og endog foretager "re-regulering", bl.a. på grund af de teknologiske fremskridt og ønsket om en skærpet kontrol på det sanitære område, især vedrørende levnedsmidler. Disse initiativer skal overvåges for at undgå, at de er til hinder for et velfungerende indre marked. En opgørelse af disse initiativer gør det muligt at afdække de sektorer, hvor det er nødvendigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan.

Der er en tendens til en forbedring af de nationale lovgivningers kvalitet: Medlemsstaterne bestræber sig på at indføre flere og flere bestemmelser om gensidig anerkendelse i deres lovgivningsforslag inden for ikke-harmoniserede sektorer²².

I 2000 har direktivet ligeledes gjort det nemmere at foretage harmonisering på fællesskabsniveau ved at forhindre vedtagelsen af nationale bestemmelser, der kunne have fastlåst visse medlemsstater og således blokeret for de fælles løsninger, som man ønskede at opnå (f.eks. vedrørende farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, kosttilskud, foderblandinger samt vitamin- og mineraltilskud i levnedsmidler).

Servicesektorens betydning har været stærkt tiltagende. Mens Kommissionens tjenestegrene modtog 11 notifikationer i 1999, steg antallet til 23 i 2000 og 25 i 2001, og de vedrørte så komplekse emner som elektronisk signatur, bekæmpelse af cyberkriminalitet, elektronisk handel, beskyttelsen af mindreårige i forbindelse med kommunikationer eller domænenavne.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter. Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 er informationsproceduren blevet udvidet til også at gælde informationssamfundets tjenester (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

²¹ Se skema 7.2.4 i bilaget til denne rapport. For statistiske oplysninger for perioden 1995-1998 henvises til beretningen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af direktiv 98/34/EF fra 1995 til 1998, KOM(2000) 429 endelig af 7.7.2000, samt de statistiske oplysninger på http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/statistics/index_fr.htm.

²² I 1999 afgav medlemsstaterne og Kommissionen 408 bemærkninger og 148 udførlige udtalelser. I 2000 afgav medlemsstaterne og Kommissionen 444 bemærkninger og 144 udførlige udtalelser til trods for en betydelig stigning i antallet af notifikationer.

Det må desværre med hensyn til informationssamfundstjenester konstateres, at medlemsstaterne ofte ikke i tilstrækkeligt omfang anvender princippet om gensidig anerkendelse og kræver, at de betingelser, som de erhvervsdrivende allerede har opfyldt i andre medlemsstater, skal opfyldes igen. Der opstår ligeledes problemer, fordi medlemsstaterne i visse tilfælde indfører elementer af ekstraterritorialitet i deres lovgivningsforslag²³. I sådanne tilfælde gør Kommissionen systematisk den kompetente medlemsstat opmærksom på, at den ikke må pålægge erhvervsdrivende, der er etableret i en anden medlemsstat, de samme betingelser som dem, der pålægges de nationale erhvervsdrivende, og at enhver ny lovgivning tværtimod skal anerkende og tage behørigt højde for de krav og den kontrol, som en given operatør allerede har været underlagt i sit hjemland.

2.2.2. *Notifikation af specifikke foranstaltninger i henhold til direktiv 3052/95/EF*²⁴

Som Kommissionen understreger det i sin beretning af 7. april 2000²⁵ om anvendelsen af beslutningen, fungerer denne ikke på tilfredsstillende vis. Antallet af notifikationer, der er modtaget i løbet af den periode, som beretningen dækker (1997 og 1998), og som er blevet bekræftet i løbet af de efterfølgende år²⁶, er ikke grundlag nok til at give et eksakt billede af, hvorledes princippet om gensidig anerkendelse fungerer i EU.

Som den i sin beretning gav udtryk for at den ville, har Kommissionen bestræbt sig på at fremme beslutningens gennemførelse²⁷. Det er dog klart, at Kommissionen ikke alene og uden et aktivt samarbejde med medlemsstaterne er i stand til at sikre, at beslutningen fuldt ud og på tilfredsstillende vis opfylder de målsætninger, der blev fastsat ved vedtagelsen heraf.

2.2.3. *Det administrative samarbejde i netværk*

Samtlige medlemsstater har oprettet kontaktpunkter til henholdsvis borgere og erhvervslivet²⁸. Der findes ligeledes et koordinationscenter i hver medlemsstat, som fungerer både som netværkskoordinator i den enkelte medlemsstat og som hovedkontaktpunkt for kontakten med de øvrige medlemsstater (inden for rammerne af netværket) og Kommissionen. Dette netværk er blevet oprettet med henblik på at bistå borgerne og erhvervslivet, hvis der opstår problemer som følge af en offentlig myndigheds forkerte anvendelse af reglerne for det indre marked²⁹.

²³ Denne konstatering bekræftes af de statistiske oplysninger. Kommissionen afgav således 8 bemærkninger og 1 udførlig udtalelse vedrørende 11 notifikationer på dette område i 1999. Medlemsstaterne afgav 2 bemærkninger. I 2000 afgav Kommissionen 4 bemærkninger og 9 udførlige udtalelser på grundlag af 23 notifikationer. Medlemsstaterne afgav 5 bemærkninger.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

²⁵ Beretning af 7.4.2000 fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af beslutning nr. 3052/95/EF i 1997 og 1998, KOM(2000) 194 endelig.

²⁶ Kommissionen modtog i alt 33 notifikationer i 1997, 69 i 1998, 26 i 1999 og 67 i 2000.

²⁷ Se punkt 4 i ovennævnte beretning KOM(2000) 194 endelig og punkt 2.1.2 og 2.1.3 i denne rapport.

²⁸ Se http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/cpoints/index.htm.

²⁹ Dette netværk behandler normalt de tilfælde, som kontaktpunkterne og koordinationscentrene får forelagt direkte af borgere og virksomheder. Kommissionen har på forsøgsbasis videregivet klager, som den havde modtaget vedrørende indregistreringen af biler.

Resultaterne af denne ordning må siges at være skuffende. En af årsagerne hertil er manglen på faste frister for behandlingen af de sager, der fremsendes til netværket, og behandlingstiden, som varierer meget. Dette skal ses i lyset af, at det for et stort antal borgere og virksomheder har afgørende betydning, at deres problem løses så hurtigt som muligt. Det er ligeledes en kendsgerning, at de berørte parter endnu ikke har et tilstrækkeligt kendskab til kontaktpunkterne, idet medlemsstaternes oplysningsarbejde på dette område ikke er omfattende nok.

Kommissionen har derfor vedtaget en meddelelse om dette emne³⁰ med henblik på at rette op på disse mangler. Der vil inden juni 2002 blive oprettet en brugervenlig online-database for hele EU med henblik på at opnå større gennemsigtighed og for på grundlag en en gensidig overvågning medlemsstaterne imellem at tilskynde medlemsstaterne til at opnå bedre resultater. Kommissionen har ligeledes vedtaget en henstilling³¹ indeholdende klare principper for koordinationscentre med henblik på sagsbehandlingen inden for rammerne af netværket.

Der har inden for den gensidige anerkendelse af faglige kvalifikationer længe eksisteret et mere frugtbart samarbejde³². Kommissionen har for hurtigere at finde en løsning på visse problemer haft regelmæssig kontakt med de nationale myndigheder, især eksperter fra de kompetente grupper og udvalg (koordinationsgruppen og andre udvalg af højtstående embedsmænd).

2.2.4. "Pakkemøder"

Kommissionen har i forbindelse med den konstruktive dialog mellem sine tjenestegrene og de nationale myndigheder afholdt regelmæssige "pakkemøder" med medlemsstaternes kompetente myndigheder. Det er på grundlag af grundige drøftelser vedrørende de klager, som Kommissionen har modtaget, og de aktuelle overtrædelser muligt at finde udenretslige løsninger på de sager, som er på dagsordenen for disse møder.

Det skal understreges, at disse "pakkemøder" ikke er et alternativ til iværksættelsen af en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 226, men at de udgør en supplerende og sideløbende fremgangsmåde. Et "pakkemøde" giver samtlige deltagere mulighed for at udveksle synspunkter, hvilket er meget lærerigt, og medlemsstaternes myndigheder sætter derfor stor pris på disse møder.

Der blev afholdt 53 "pakkemøder" i perioden 1998-2001, 19 i 1998, 13 i 1999, 11 i 2000 og 10 i 2001³³. Det skal bemærkes, at det faldende antal møder skyldes en større effektivitet, bl.a. fordi der nu behandles flere sager på hvert møde. Desuden er der sket en klar stigning i antallet af bilaterale ad hoc-møder med de nationale myndigheder. Denne type møder giver mulighed for en grundigere drøftelse af meget tekniske sager.

³⁰ KOM(2001)702 endelig udg. af 27.11.2001.

³¹ Kommissionens henstilling 2001/893/EF af 7. december 2001 om principper for anvendelsen af "SOLVIT" - problemløsningsnettet for det indre marked, EFT L 331 af 15.12.2001, s. 79. Se http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/update/solvit/index.htm.

³² http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/qualifications/index.htm

³³ Se skema 7.2.5. i bilaget.

2.2.5. Faglige kvalifikationer

Hvad angår faglige kvalifikationer skal der gøres opmærksom på en række politiske og forskningsmæssige samarbejdsinitiativer med henblik på at koordinere undersøgelsesprogrammer og skabe større gennemsigtighed med hensyn til eksamensbeviser og kvalifikationer.

Kommissionen, Europarådet og UNESCO har sammen - uden for den harmoniserede del af den fri bevægelighed for varer - udarbejdet et supplement til eksamensbeviset, som både indeholder kandidatens personlige resultater og en beskrivelse af det pågældende system for videregående uddannelser. Selv om det er frivilligt, anvendes supplementet til eksamensbeviset efterhånden over store dele af Europa. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 10. juli 2001 om mobilitet i Det Europæiske Fællesskab for studerende, personer under erhvervsuddannelse, volontører, undervisere og erhvervslærere³⁴ er der for så vidt angår faglige kvalifikationer udarbejdet et parallelt bevis - supplementet til kvalifikationsbeviset³⁵. Dette supplement er for øjeblikket ved at blive afprøvet i medlemsstaterne.

Desuden har undervisningsministrene fra mere end 30 lande som led i Bologna-processen aftalt fra nu af og frem til 2010 at skabe et "europæisk område for højere uddannelse", hvor eksamensbeviser vil være mere sammenlignelige. Der er sideløbende hermed startet en proces inden for de almene og erhvervsfaglige uddannelser med henblik på at øge gennemsigtigheden og den gensidige tillid inden for området faglige kvalifikationer.

2.3. Overtrædelsesprocedurer

2.3.1. Varer

Af alle de sager, som Kommissionens tjenestegrene har registreret (på grundlag af klager eller ved egen efterforskning) i perioden 1998-2001 inden for den ikke-harmoniserede del af den fri bevægelighed for varer (EF-traktatens artikel 28-30), vedrører 28 % princippet om gensidig anerkendelse. Omkring en tredjedel af overtrædelsesprocedurerne³⁶ i samme periode skyldtes en manglende gensidig anerkendelse³⁷.

Det ville ikke give nogen mening at forsøge at drage en konklusion på grundlag af det statistiske materiale om de afsluttede eller løste sager, fordi de ligeledes omfatter uberettigede klager og klager vedrørende meget specifikke situationer i en eller flere medlemsstater³⁸. Med hensyn til overtrædelsesprocedurerne afspejler de samme statistikker dels et betydeligt antal overtrædelser som følge af et manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse, dels Kommissionens omfattende

³⁴ EFT L 215 af 9.8.2001, s.30-37.

³⁵ Se <http://www.cedefop.eu.int/transparency/certsupp.asp>

³⁶ Fremsendelse af en åbningsskrivelse og en udførlig udtalelse samt sagsanlæg ved Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 226.

³⁷ Mere detaljerede statistikker fremgår af skema 7.2.1. til 7.2.3. i bilaget til denne rapport.

³⁸ Det skal bemærkes, at der i løbet af referenceperioden er sket en punktuelt stigning i antallet af klager, der skyldes overtrædelser i forbindelse med dioxin-krisen. Disse klager er medregnet i det samlede antal sager, der blev behandlet i 1999 og 2000.

bestræbelser med henblik på at tvinge medlemsstaterne til i deres forskrifter og administrative praksis at indføre en korrekt anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse.

2.3.2. *Faglige kvalifikationer*

Når det vedrører anerkendelsen af faglige kvalifikationer, er det især borgerne, der er berørt af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse. Borgerne kan fortsat drage fordel af fællesskabsdirektiverne om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser inden for rammerne af den fri bevægelighed som fastsat i traktaten³⁹. Det må desuden konstateres, at antallet af klager i perioden 1999-2000⁴⁰ var faldende, hvilket tyder på, at de pågældende fællesskabsinstrumenter fungerer tilfredsstillende.

3. **HARMONISERING: VEDTAGNE ELLER FORESLÅEDE FORANSTALTNINGER**

Harmonisering eller supplerende harmonisering er uden tvivl fortsat en af de mest effektive løsninger for både erhvervsdrivende og nationale myndigheder. Princippet om gensidig anerkendelse er ikke nogen mirakelløsning til at sikre den fri bevægelighed for varer og tjenester i det indre marked.

I 1999 og 2000 har det store antal vedvarende hindringer og særlige problemer således krævet en specifik harmoniseringsindsats, og dette ikke alene med hensyn til faglige kvalifikationer, elektronisk handel, forbrugerbeskyttelse, kommerciel kommunikation og finansielle tjenester, men også inden for levnedsmidler (kosttilskud) og industrivarer (måleinstrumenter, elevatorer, lystbåde, produkter til den civile luftfart osv.). På forbrugerbeskyttelsesområdet påtænker Kommissionen at udarbejde et forslag til rammedirektiv, som især skal åbne mulighed for en maksimal harmonisering med et højt beskyttelsesniveau.

3.1. **Varer**

3.1.1. *Horisontale foranstaltninger*

Med Europa-Parlamentets og Rådets nye direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed⁴¹ er det forrige direktiv om produktsikkerhed i almindelighed⁴² blevet ophævet. Ud over at indeholde en række sikkerhedskrav for de produkter, der ikke er omfattet af særlige sektorspecifikke bestemmelser (f.eks. barneplejeprodukter og lightere), udgør direktivet også en juridisk referenceramme for vurderingen af, hvorvidt et produkts beskyttelsesniveau kan anses som ækvivalent i forhold til det beskyttelsesniveau, der kræves i bestemmelsesmedlemsstaten.

Det bestemmes således i direktivet, at et produkt betragtes som sikkert (dvs. at det ikke frembyder nogen risiko eller kun minimale risici), når det, hvis der ikke findes specifikke fællesskabsbestemmelser vedrørende det pågældende produkts sikkerhed,

³⁹ Se skema 7.1.1 og 7.1.2 i bilaget.

⁴⁰ Se skema 7.1.3 i bilaget.

⁴¹ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

⁴² Rådets direktiv 92/59/EØF af 29. juni 1992 om produktsikkerhed i almindelighed.

er i overensstemmelse med de nationale specifikke bestemmelser i den medlemsstat, på hvis område det markedsføres, såfremt disse bestemmelser fastlægger de sikkerheds- og sundhedskrav, det pågældende produkt skal opfylde for at kunne markedsføres, og såfremt de er i overensstemmelse med traktaten, særlig artikel 28-30.

Direktivet indfører desuden en formodning om overensstemmelse, når produktet er i overensstemmelse med ikke-bindende nationale standarder, der gennemfører europæiske standarder, for hvilke Kommissionen i overensstemmelse med den specifikke procedure i direktivet har offentliggjort referencer i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Direktivet vil på denne måde fremme anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse af produkter, der er bestemt til forbrugerne, og som ikke frembyder nogen risiko eller kun minimale risici, under hensyntagen til et højt beskyttelsesniveau af menneskers sundhed og sikkerhed.

Kommissionen påtænker ifølge sin meddelelse om opfølgningen af hvidbogen om forbrugerbeskyttelse i EU⁴³ at udarbejde et forslag til rammedirektiv, som især skal åbne mulighed for en maksimal harmonisering med et højt beskyttelsesniveau. På dette område vil man ved at kombinere en passende grad af harmonisering med princippet om gensidig anerkendelse og oprindelsesland-princippet (som begge vil skulle anvendes i rammedirektivet) kunne undgå en opsplitning af det indre marked som følge af divergerende fortolkninger i medlemsstaternes retspraksis.

3.1.2. *Vertikale foranstaltninger: enkelte konkrete eksempler*

Det er nødvendigt at foretage harmonisering eller supplerende harmonisering, især når det konstateres, at princippet om gensidig anerkendelse ikke kan finde anvendelse. Kommissionen har således fremsat forslag til et særdirektiv om kosttilskud⁴⁴. Kommissionens direktiv 2001/15/EF af 15. februar 2001⁴⁵ har med hensyn til stoffer, der i specielt ernæringsmæssigt øjemed kan anvendes i levnedsmidler til særlig ernæring, til formål at fjerne de eksisterende hindringer for den fri bevægelighed af disse produkter.

Der er med hensyn til industriprodukter foretaget supplerende harmonisering vedrørende måleinstrumenter⁴⁶, elevatorer⁴⁷, fritidsfartøjer og personlige fartøjer⁴⁸ samt inden for luftfart⁴⁹.

⁴³ KOM(2002) 289 endelig.

⁴⁴ KOM(2000) 222 endelig af 8.5.2000, ændret ved KOM(2001) 159 endelig.

⁴⁵ EFT L 52 af 22.2.2001, s. 19.

⁴⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om måleinstrumenter, KOM(2000) 566 endelig udg. af 15.9.2000.

⁴⁷ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF, KOM(2000) 899 endelig udg. af 26.1.2001.

⁴⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 94/25/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer, KOM(2000) 639 endelig udg. af 12.10.2000.

⁴⁹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, KOM(2000) 595 endelig udg. af 27.9.2000.

3.2. Faglige kvalifikationer

Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets nye direktiv 1999/42/EF af 7. juni 1999 vedrørende faglige kvalifikationer inden for håndværk, handel og visse tjenester vil fremme den gensidige faglige anerkendelse. Dels indføres der med dette direktiv et system til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhverv, der endnu ikke er omfattet af det almindelige system (direktiv 89/48/EØF og 95/51/EØF). Dels foretages der en sammenlægning af 35 midlertidige direktiver og direktiver om liberalisering, der tidligere er blevet vedtaget. Direktivet vil således bidrage til at fremme borgernes fri bevægelighed i EU og samtidig forenkle fællesskabsretten.

3.3. Elektronisk handel

Formålet med direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel⁵⁰ er at ophæve hindringerne for den fri bevægelighed for informationssamfundstjenester mellem medlemsstaterne ved at etablere klare og faste retlige rammer, der bygger på principperne for det indre marked.

For at sikre fri bevægelighed for informationssamfundstjenester i hele EU, fastsættes det i direktivet, at tjenesteydere kan levere deres tjenester efter reglerne i den medlemsstat, hvor de er etableret (oprindelseslandet). Medlemsstaterne kan kun begrænse den fri bevægelighed for informationssamfundstjenester med oprindelse i de andre medlemsstater i de undtagelsestilfælde, der er nævnt i direktivet. Desuden indføres der med direktivet harmonisering af visse juridiske aspekter af informationssamfundstjenester for at sikre deres frie bevægelighed⁵¹.

Med direktiv 1999/93⁵² indførtes en fællesskabsramme for elektroniske signaturer og visse certificeringstjenester for at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende. I direktivet er det bl.a. fastsat, hvilke krav der skal overholdes af certificeringstjenesteudbydere, der leverer kvalificerede certifikater. Ifølge direktivet skal hver medlemsstat anvende de nationale bestemmelser, den vedtager i overensstemmelse med dette direktiv, på de certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på dens område, og på de tjenester, de leverer. Medlemsstaterne må ikke indføre restriktioner på levering af certificeringstjenester med oprindelse i en anden medlemsstat på de områder, der er omfattet af direktivet.

3.4. Kommerciel kommunikation

Der eksisterer fortsat visse nationale begrænsninger vedrørende kommerciel kommunikation, hvor anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse alene ikke

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("direktivet om elektronisk handel"), EFT L 178 af 17.7.juli 2000, s.1. Opmærksomheden henledes på, at der i dette direktiv ikke opstilles supplerende internationale privatretlige regler, og at det ikke omhandler de nationale domstoles beføjelser.

⁵¹ Definition af operatørernes etableringssted, kravene til gennemsigtighed, som operatørerne er underlagt, kravene til gennemsigtighed ved kommerciel kommunikation, de elektroniske aftalers indgåelse og gyldighed, formidlernes ansvar på Internet, behandlingen af tvister online og samarbejdet mellem nationale myndigheder.

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer, EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

er tilstrækkelig til at gennemføre det indre marked. Kommissionen har således foretaget en række analyser, der viser, at der er et samspil mellem flere områder i det indre marked: import af tjenesteydelser, fri etableringsret, eksport af tjenesteydelser og fjernelse af betydelige konkurrenceforvridninger. Det ville uden en målrettet harmonisering ikke være muligt at fastsætte ensartede spilleregler.

Kommissionen har i den forbindelse vedtaget en meddelelse⁵³, hvori der foreslås en forordning om anvendelse og kommunikation af salgsfremmende foranstaltninger. Visse begrænsninger skal i henhold til denne forordning erstattes med målrettede harmoniseringsforanstaltninger, og princippet om gensidig anerkendelse skal anvendes i forbindelse med eventuelle fortsatte nationale krav med hensyn til salgsfremmende foranstaltninger.

Kommissionen har desuden foretaget en række overvejelser vedrørende sponsorerings⁵⁴.

Meddelelsen om opfølgningen af hvidbogen om forbrugerbeskyttelse i EU⁵⁵ behandler bl.a. samtlige aspekter af kommunikationen mellem forbrugerne og virksomhederne. Kommissionen foreslår at løse problemet med de eksisterende restriktioner på dette område ved hjælp af en fuldstændig harmonisering.

3.5. Finansielle tjenester

Kommissionen er særlig opmærksom på, at der med hensyn til de finansielle tjenester fastholdes klare og sammenhængende retlige rammer, da dette er et område, hvor princippet om gensidig anerkendelse på grund af de meget talrige og meget komplekse regler spiller en afgørende rolle. Direktivet om elektronisk handel er et godt eksempel på dette. Grundprincippet i dette direktiv er den såkaldte "indremarkeds klausul", som giver onlineleverandører mulighed for at tilbyde deres tjenesteydelser i hele EU på grundlag af de regler, som anvendes af den medlemsstat, hvor de er etableret. Direktivet indeholder dog en række undtagelser fra denne klausul, hvoraf flere vedrører de finansielle tjenester. Indremarkeds klausulen finder desuden anvendelse på områder, hvor der fortsat er stor forskel mellem nationale bestemmelser, særlig på områder uden harmonisering.

Med henblik på at fremlægge et handlingsprogram har Kommissionen vedtaget en meddelelse om elektronisk handel og finansielle tjenesteydelser⁵⁶.

Kommissionen giver i sin meddelelse udtryk for, at det er nødvendigt at opnå en større indbyrdes overensstemmelse mellem de nationale bestemmelser, særlig med hensyn til reglerne for god forretningsskik i forbindelse med investeringstjenesteydelser og krav til information forud for kontraktindgåelse. Disse sidstnævnte aspekter er i et stort omfang omfattet af direktivforslaget om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. For at opnå denne større indbyrdes overensstemmelse bør man kombinere forskellige fremgangsmåder, herunder fremsætte lovgivningsforslag

⁵³ Meddelelse om salgsfremmende foranstaltninger i det indre marked indeholdende et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om salgsfremmende foranstaltninger i det indre marked, KOM(2001) 546 endelig udg. af 2.10.2001.

⁵⁴ Se http://europa.eu.int/comm/internal_market/comcom/sponsorship/index_en.htm.

⁵⁵ KOM(2002) 289 endelig.

⁵⁶ KOM(2001) 66 endelig udg. af 7.2.2001.

med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i hele EU og i givet fald forpligtede medlemsstaterne til at anvende princippet om gensidig anerkendelse.

Kommissionen fremlægger en strategi i tre faser: Den agter at iværksætte et program for harmonisering af bestemmelserne i og uden for kontraktforhold. Disse harmoniseringsforanstaltninger vil blive ledsaget af målrettede aktioner med henblik på at styrke forbrugernes tillid til den elektroniske handel, bl.a. ved hjælp af passende midler til bilæggelse af tvister på tværs af grænserne og ved at forbedre betalingsordningerne via Internet. Endelig understreger Kommissionen i sin meddelelse vigtigheden af et bedre samarbejde mellem de tilsynsførende myndigheder, eftersom myndighederne i værtsmedlemsstaterne i stigende omfang er afhængige af de tilsvarende myndigheder i den medlemsstat, hvor tjenestudbyderen er etableret.

4. SPECIFIKKE UNDERSØGELSER AF ANVENDELSEN AF PRINCIPPET OM GENSIDIG ANERKENDELSE INDEN FOR VISSE PRODUKTSEKTORER

*Princippet om gensidig anerkendelse er for et vist antal **produktkategorier** blevet vurderet på grundlag af undersøgelser af de erhvervsdrivende og de nationale myndigheder. Resultaterne af disse undersøgelser varierer meget fra den ene kategori til den anden.*

Følgende resultater skal dog bemærkes:

- *Med hensyn til nye eller teknologisk avancerede kategorier af varer, der endnu ikke er omfattet af fællesskabsharmoniseringen, støder de erhvervsdrivende ofte på handelshindringer, der skyldes manglende gensidig anerkendelse (f.eks. berigede levnedsmidler og visse byggevarer).*
- *Med hensyn til varer, der er omfattet af valgfri harmonisering (busser, lastbiler, påhængskøretøjer), varierer arten af handelshindringer lige fra omfattende krav i forbindelse med de nationale godkendelsesprocedurer til krav i relation til færdselsloven, der er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat.*
- *Der er inden for byggevarer fortsat en markedsinddeling for disse varer. Dette skyldes anvendelsen af nationale tekniske forskrifter og "kvalitetsmærker", som ud fra et handelsmæssigt synspunkt er nødvendige for at sikre et produkts adgang til markedet.*
- *I de varegrupper uden harmonisering, som er blevet undersøgt (cykler, stiger, stilladser, ædelmetalarbejder, barneplejeprodukter, tankbeholdere og containere), og inden for alarmsystemer, hvoraf visse elementer er omfattet af harmonisering, varierer problemerne afhængigt af den pågældende vares kompleksitet og teknik.*

4.1. Specifikke undersøgelser

Kommissionen gav allerede i sin meddelelse af 1999 udtryk for, at der var behov for flere pålidelige oplysninger for præcist at kunne vurdere anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse inden for de varegrupper, hvor harmoniseringen af reglerne vedrørende varer er ufuldstændig eller ikke-eksisterende. Kommissionen har derfor bestræbt sig på at indsamle et stort antal oplysninger om de gode og mindre gode resultater af princippet om gensidig anerkendelse gennem to ens rækker

undersøgelser, hvoraf den første omfattede et udsnit af erhvervsdrivende i EU⁵⁷, og den anden henvendte sig til de kompetente nationale myndigheder⁵⁸. Disse undersøgelser blev foretaget på grundlag af meget detaljerede spørgeskemaer indeholdende specifikke spørgsmål om bl.a. påberåbelsen af princippet om gensidig anerkendelse og de nationale myndigheders og de erhvervsdrivendes holdning i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen samt om eventuelle problemer, deres art og deres konsekvenser.

I visse tilfælde giver resultaterne kun et omtrentligt billede af situationen, og de pågældende undersøgelser burde uden tvivl suppleres med mere dybdegående undersøgelser, bl.a. fordi mange af de erhvervsdrivende ikke har besvaret de udsendte spørgeskemaer. Dette gør sig især gældende inden for konserver, alkoholfrie drikke og øl, berigede levnedsmidler samt byggevarer⁵⁹.

Resultaterne af disse undersøgelser⁶⁰ kan sammenfattes således:

4.2. Levnedsmidler

Selv om der er en meget stor grad af harmonisering for levnedsmidler, spiller princippet om gensidig anerkendelse fortsat en vigtig rolle⁶¹.

To tredjedele af de virksomheder inden for konserver, der har besvaret spørgeskemaet, finder det ikke vanskeligt at markedsføre deres produkter i en anden medlemsstat. Der er i forbindelse med undersøgelserne af de nationale myndigheder ikke blevet påvist nogen særlige problemer.

Der er ifølge 59 % af besvarelsenerne inden for sektoren for alkoholfrie drikke og øl ingen vanskeligheder ved at markedsføre disse drikkevarer i en anden medlemsstat. De 31 %, der oplyser at have stødt på problemer, henviser til forskellene mellem de nationale tekniske specifikationer, som definerer kravene til drikkevarernes karakteristika, mens 75 % henviser til problemer i forbindelse med emballage og etikettering. To tredjedele af de adspurgte nationale myndigheder er endnu ikke stødt

⁵⁷ Der blev rettet henvendelse til ca. 2 000 erhvervsdrivende.

⁵⁸ De nationale myndigheder omfatter i givet fald de regionale myndigheder, når det pågældende kompetenceområde ikke henhører under en central national myndighed. Antallet af nationale myndigheder fremgår af skema 7.3.8 i denne rapport.

⁵⁹ Inden for konserver var svarprocenten på 5 % (21 ud af 394 erhvervsdrivende). Inden for alkoholfrie drikke og øl var svarprocenten på 13 % (38 ud af 289 erhvervsdrivende). Hvad angår berigede levnedsmidler sendte 18 erhvervsdrivende ud af 67 spørgeskemaet retur. Inden for byggevarer var svarprocenten på 5 % (28 besvarelser), hovedsagelig fra virksomheder, der fremstiller murværksprodukter. Det skal desuden bemærkes, at visse medlemsstater inden for bygge- og anlægsbranchen samt stiger anvender et nationalt certificerings- og mærkningssystem, der, selvom det er frivilligt, ud fra et markedsføringsmæssigt synspunkt er nødvendigt for at sikre adgangen til det nationale marked (forbrugernes tillid til nationale mærker). Denne gråzone mellem de obligatoriske godkendelsesprocedurer og de frivillige certificerings- og mærkningssystemer kræver en vis forsigtighed ved fortolkningen af besvarelsenerne for disse to varegrupper. Hvad angår varevogne sendte 38 virksomheder spørgeskemaet retur.

⁶⁰ De detaljerede resultater findes i skema 7.3.1 til 7.3.7 og 7.4.1 til 7.4.14 i bilaget. Disse statistikker må ikke forveksles med det statistiske materiale, der fremgår af afsnit 3 i resultattavlen for det indre marked af november 2001 (nr. 9), dvs. undersøgelsen af lovgivningens kvalitet i EU, der overordnet beskriver de erhvervsdrivendes mening om de overensstemmelseskrav, der gælder for varer både i sektorer med og i sektorer uden harmonisering. Se

http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/update/score/index.htm.

⁶¹ Se http://europa.eu.int/comm/food/index_fr.html.

på problemer i forbindelse med princippet om gensidig anerkendelse. Til gengæld viser undersøgelse, at de nationale myndigheder er af den opfattelse, at problemerne oftest opstår i forbindelse med etiketteringen (35 % af de adspurgte myndigheder).

Hvad angår de berigede levnedsmidler gør 89 % af de virksomheder, der er har besvaret spørgeskemaet, opmærksom på problemer i forbindelse med samhandelen mellem medlemsstaterne med denne type varer. De fleste af disse problemer synes at skyldes forskellen mellem de nationale tekniske specifikationer, som definerer kravene til varernes karakteristika, hvilket således bekræfter, at det er nødvendigt at lovgive på fællesskabsniveau. I dette øjemed påtænker Kommissionen, som nævnt i handlingsplanen i hvidbogen om fødevarer, at fremsætte et forslag til direktiv om berigede fødevarer i slutningen af 2002. Hensigten med dette forslag er at få fastsat bestemmelser, som skal anvendes på markedsføring af fødevarer tilsat næringsstoffer såsom vitaminer og mineralske salte.

Disse besvarelser bekræfter desuden de oplysninger, som Kommissionen har indhentet på grundlag af overtrædelsesprocedurerne.

4.3. Diverse køretøjer: busser, lastvogne, påhængskøretøjer⁶² og cykler

Det fremgår af analysen af de undersøgelser, der er foretaget vedrørende busser, at næsten 60 % af de nationale myndigheder er stødt på problemer i forbindelse med anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse. Eftersom næsten alle de adspurgte myndigheder oplyser, at der findes en national godkendelsesprocedure forud for markedsføringen, er det ikke overraskende, at en af de vigtigste årsager til de problemer, man er stødt på, ifølge de adspurgte virksomheder skyldes de træge godkendelsesprocedurer og behovet for at bringe visse busser i overensstemmelse med de lokale standarder for at kunne markedsføre disse. Hvad angår myndighederne finder 40 % af de adspurgte myndigheder, at bussernes størrelse er den vigtigste årsag til problemer.

Antallet og arten af problemer i forbindelse med markedsføringen af lastbiler er stort set de samme som for busser. Der opstod i forbindelse med 223 forsøg på markedsføring i en anden medlemsstat problemer i 34 % af tilfældene. De vigtigste årsager til problemer synes at være overholdelsen af ufravigelige tekniske regler i bestemmelsesmedlemsstaten og den manglende anerkendelse af certifikater og attester opnået i produktionsmedlemsstaten. Det skal understreges, at virksomhederne i 70 % af de tilfælde, hvor der har været problemer, har været nødsaget til at tilpasse deres produkter som følge af bestemmelsesmedlemsstatens anmodning herom eller blotte adfærd.

Hvad angår påhængskøretøjer har de adspurgte virksomheder gjort opmærksom på, at visse tekniske specifikationer synes at stamme fra forskellige lokale "færdselsregler", der indeholder krav, som varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat (f.eks. maksimumstørrelser, særlige anordninger til signalgivning, maksimale akseltryk osv.). Virksomhederne var i 61 % af tilfældene ikke stødt på nogen problemer ved markedsføringen af deres produkter. Det er ikke udelukket, at

⁶² Busser, lastbiler og påhængskøretøjer er genstand for delvis harmonisering. Se bl.a. <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/index.htm>.

fabrikanterne allerede i fremstillingsfasen tilpasser deres produkter til bestemmelserne i bestemmelsesmedlemsstatens færdselsregler.

Cykler er ikke omfattet af nogen harmonisering på fællesskabsplan. Det fremgår af en analyse af resultaterne, at hindringerne, der skyldes en dårlig anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse, er forholdsvis begrænsede. Ingen offentlig myndighed har opfordret til harmonisering på dette område. Hvad angår de erhvervsdrivende synes problemerne hovedsagelig at vedrøre fire medlemsstater. Cykelsektoren synes desuden at være karakteriseret ved, at de erhvervsdrivende på eget initiativ tilpasser deres produkter til behovet på bestemmelsesmedlemsstatens marked: 68 % af de adspurgte fabrikanter har således oplyst, at de tilpasser deres cykler til det lokale forbrugerbehov. Besvarelsene gør det dog ikke muligt at vurdere, i hvilket omfang de forskellige lokale "færdselsregler", der ofte indeholder forskellige tekniske forskrifter, som tvinger fabrikanterne til at tilpasse deres produkter, har en direkte påvirkning på de lokale forbrugsmønstre.

4.4. Byggevarer

I mangel af tekniske specifikationer, som f.eks. specifikationerne i artikel 4 i direktiv 89/106/EØF om byggevarer⁶³, finder princippet om gensidig anerkendelse anvendelse på en lang række byggevarer, herunder trafikikkerhedsudstyr, rørsystemer og byggevarer til murværk⁶⁴.

Ca. 54 % af de virksomheder, der har besvaret spørgeskemaet, gør opmærksom på problemer, mens de øvrige 46 %, der hovedsagelig består af importører, ikke har oplyst om nogen problemer. Det er ikke udelukket, at det kan være en fordel for importørerne, at producenterne ofte tager sig af de forskellige godkendelses- og certificeringsprocedurer, fordi de således er i stand til at sælge produkter, der er behørigt godkendte eller certificerede. I 80 % af besvarelsene angives det vigtigste problem at være de forskellige prøvningsmetoder og de obligatoriske prøvninger, der skal udføres af tredjemand i henhold til en obligatorisk overensstemmelsesvurderingsprocedure (73 % af besvarelsene).

De adspurgte nationale myndigheder synes ikke at være stødt på lige så mange problemer som de erhvervsdrivende. Til trods for det betydelige antal markedsføringsprocedurer oplyste kun 35 % af de nationale myndigheder at være stødt på problemer i forbindelse med anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse. En fjerdedel af de nationale myndigheder mente ikke, at produkter fra andre medlemsstater havde et ækvivalent beskyttelsesniveau.

4.5. Stiger og stilladser, der ikke er beregnet til at blive inkorporeret i et bygværk

71 % af de adspurgte virksomheder gjorde ikke opmærksom på nogen problemer, men ingen af disse virksomheder fremstiller imidlertid denne type varer. Det er udelukkende de resterende 29 % af fabrikanterne, som har rapporteret om

⁶³ Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer.

⁶⁴ Det skal understreges, at princippet om gensidig anerkendelse i takt med vedtagelsen af harmoniserede standarder og en mere systematisk anvendelse af europæiske tekniske godkendelser vil komme til at spille en langt mindre rolle. En mere præcis beskrivelse af de seneste fremskridt på dette specifikke område findes på: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/index.htm>.

problemer⁶⁵. De certifikater og oplysninger, som fabrikanterne har fremsendt, har i 80 % af problemtilfældene ikke været tilstrækkelige til at overbevise de nationale myndigheder om, at det pågældende produkts beskyttelsesniveau var ækvivalent i forhold til bestemmelsesmedlemsstatens lovgivning. Lovgivningen i en enkelt medlemsstat har tvunget fire stige-fabrikanter til at ændre deres produkter, således at de blev i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat. Ingen anden medlemsstat har ifølge besvarelsene tvunget de pågældende fabrikanter til at ændre deres produkter.

Da de nationale myndigheder kun er stødt på et begrænset antal problemer, er der kun få myndigheder, der ønsker harmonisering.

4.6. Andre produktkategorier

Det fremgår af undersøgelserne inden for sektoren for barneplejeprodukter, at der kun er få problemer i forbindelse med markedsføringen af disse varer i EU. Dette lave antal problemer synes at kunne tilskrives de europæiske sikkerhedsstandarder for børnesenge og autostole.

Brand- og tyverialarmsystemer udgør en særlig gruppe varer, dels fordi flere direktiver finder anvendelse samtidig⁶⁶, dels fordi forsikringsselskaberne, der synes at tilskynde til anvendelsen af tyverialarmer, som opfylder visse kvalitetsstandarder, spiller en betydelig rolle⁶⁷. Der synes at være forholdsvis få problemer. Disse produkters store kompleksitet er sandsynligvis årsagen til, at myndighederne har gjort opmærksom på flere problemer end de erhvervsdrivende, og hvorfor 39 % af myndighederne ønsker supplerende harmonisering.

Der synes umiddelbart kun at være et begrænset antal problemer inden for sektoren for ædelmetalarbejder. De vigtigste problemer skyldes kravet om national stemping⁶⁸ og forskellene mellem de nationale specifikationer for mindsteholdighed⁶⁹ og nikkelindhold. Fabrikanter, som er etableret i medlemsstater, der opererer med en lav mindsteholdighed, skal derfor nogle gange markedsføre deres produkter under en anden handelsbetegnelse end "guld" i de medlemsstater, der opererer med en højere mindsteholdighed, eller udvikle alternative produktserier, hvilket tvinger dem til at ændre deres fremstillingsmetoder. Visse adspurgte virksomheder har dog ladet forstå, at forbrugernes smag og adfærd varierer fra

⁶⁵ 5 virksomheder.

⁶⁶ Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet, samt for visse systemer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. Marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

⁶⁷ Se bl.a. <http://www.cea.assur.org/cea/v1.1/publ/fr/ouvrage/> og <http://www.efsac.org/list.html>.

⁶⁸ Stemplet anvendes til at bekræfte et produkts overensstemmelse med hensyn til gulddindhold (holdighed) og nikkelindhold. Kravet om national stemping synes at give anledning til problemer ved markedsføringen af ædelmetalarbejder i ti medlemsstater. Se i denne forbindelse de seneste domme fra EF-Domstolen: dom af 14.6.2001, sag C-84/00, Kommissionen mod Frankrig, og dom af 21.6.2001, sag C-30/99, Kommissionen mod Irland.

⁶⁹ Den lovlige mindsteholdighed er det minimumindhold af guld, hvorunder den kompetente kontrolinstans ikke sætter sit stempel, således at genstanden ikke kan markedsføres under betegnelsen "guld" i en medlemsstat. Der findes ingen europæisk standard for mindsteholdighed.

medlemsstat til medlemsstat, og at fabrikanterne meget ofte alligevel er nødt til at tilpasse deres produkter udelukkende af markedsføringsmæssige årsager.

De nationale myndigheder bekræfter, at stempelordningerne bliver mere og mere almindelige, og at dette til trods for et godt administrativt samarbejde medfører problemer i forbindelse med den gensidige anerkendelse. Det er derfor logisk, at halvdelen af de adspurgte myndigheder ønsker en harmonisering på området for ædelmetaller, mens den anden halvdel ønsker at styrke det administrative samarbejde⁷⁰.

Det fremgår at analysen af besvarelserne fra virksomhederne inden for sektoren for tankbeholdere, at princippet om gensidig anerkendelse giver anledning til forholdsvis få problemer. De virksomheder, som oplyser, at de ikke er stødt på nogen problemer, har dog ofte fulgt en nøje strategi med henblik på at undgå disse problemer eller har arbejdet efter bestilling på grundlag af kundernes særlige specifikationer. Den væsentligste årsag til problemer synes ud over forskellene mellem de nationale tekniske specifikationer, som definerer kravene til produkternes karakteristika, at være forpligtelsen til at gentage alle eller en del af godkendelsesprøvningsne, hvor de prøvninger og overensstemmelsesvurderinger, der foretages af tredjemand, foregår efter forskellige metoder.

Endelig synes de internationale og især europæiske standarder for tankbeholdere (af enhver type) at fremme anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse, og der meldes således kun om få problemer.

5. KONSTATINGER VEDRØRENDE IKKE-HARMONISEREDE VARER

*Kommissionen konstaterer, at det til trods for undersøgelserne af de nationale myndigheder og de erhvervsdrivende på grundlag af målrettede spørgeskemaer er meget svært at danne sig et reelt og pålideligt billede af, hvorledes princippet om gensidig anerkendelse fungerer med hensyn til **varer**.*

Visse erhvervsdrivende tilpasser efter eget initiativ deres produkter til forbrugernes ønsker på det pågældende marked, og de gør således ikke brug af princippet om gensidig anerkendelse. De erhvervsdrivende, der ikke ønsker at ændre deres produkter, tøver med at give sig i kast med de problemer, der kan opstå i forbindelse med eventuelle overensstemmelsesprocedurer i bestemmelsesmedlemsstaten.

Årsagen til disse eventuelle problemer er som regel et manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse og de nationale myndigheders usikkerhed med hensyn til anvendelsen af dette princip.

5.1. Giver undersøgelserne et reelt billede af, hvorledes princippet om gensidig anerkendelse fungerer?

Kommissionen har altid haft store problemer med selv på grundlag af meget præcise undersøgelser at tegne et klart og pålideligt billede af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i praksis. Kommissionen må konstatere, at der hos de

⁷⁰ Kommissionen har foreslået en harmonisering, der ikke altid er lykkedes. Se f.eks. forslag til Rådets direktiv om genstande af ædle metaller (EFT C 318 af 1993, s. 5, som ændret ved ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om genstande af ædle metaller (EFT C 209 af 1994, s. 4).

ationale myndigheder findes meget lidt statistisk materiale om antallet af tilfælde, hvor man faktisk anvender, påberåber sig retten til eller får afslag på at anvende princippet om gensidig anerkendelse. I en lang række tilfælde stilles der i den nationale lovgivning ikke krav om, at de nationale myndigheder skal deltage aktivt, inden der foretages markedsføring i bestemmelsesmedlemsstaten, for at princippet om gensidig anerkendelse kan finde anvendelse. Det har desuden i et vist antal tilfælde ikke været muligt at udpege den kompetente nationale myndighed.

Hvad angår de erhvervsdrivende findes disse statistikker ikke, eller også er de ikke blevet sendt til Kommissionen. Desuden gør visse adspurgte fabrikanters markedsføringsstrategi deres oplysninger om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked mindre pålidelige. De oplyser således, at de ikke har haft nogen problemer med at markedsføre deres produkter, men det skyldes, at de har fulgt en bestemt strategi for at undgå disse problemer. En af disse strategier går ud på inden markedsføringen at fremstille produkterne, således at de er i overensstemmelse med de nationale standarder på de pågældende markeder. En anden strategi går ud på at opdele produktionen i flere serier, hvor hver serie er i overensstemmelse med en national standard, der adskiller sig fra og er mere krævende end de andre, og at få det pågældende produkt godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Disse to strategier tvinger fabrikterne til at tilbyde forskellige produktserier, men gør det til gengæld muligt at undgå ethvert problem i forbindelse med markedsføringen. Det er således kun muligt at få dækket disse omkostninger, hvis virksomhederne har en tilstrækkelig stor afsætning. I visse af de undersøgte sektorer arbejder fabrikterne efter bestilling og tilbyder tilpassede produkter, der er i overensstemmelse med de nationale standarder, som kunderne ønsker.

Et andet væsentligt problem er i det mindste for visse varegruppers vedkommende den meget lille svarprocent. Hovedårsagen til denne lille svarprocent er, ud over den anvendte metode (telefonisk eller skriftlig undersøgelse), at visse erhvervsdrivende ikke så gerne afgiver oplysninger, som de anser for strategiske markedsføringsoplysninger. Denne lille svarprocent kan dog også skyldes, at virksomhederne anser princippet om gensidig anerkendelse for at fungere tilfredsstillende og uden problemer, og at det derfor ikke er nødvendigt at svare på spørgeskemaerne. Denne tilbageholdenhed kombineret med en mangel på præcise oplysninger i de adspurgte virksomheder synes at være årsagen til, at det er svært at beregne eller blot vurdere de direkte eller indirekte supplerende omkostninger, der skyldes problemer ved anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse.

Undersøgelserne giver under alle omstændigheder ikke anledning til de store overraskelser. Man kan ved at sammenligne tallene fra disse undersøgelser med tallene for overtrædelsesprocedurerne se, at disse sidstnævnte kun udgør en forholdsvis lille kilde til de problemer, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i det indre marked.

5.2. Man skal ikke undervurdere omfanget af det manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse ...

Det bekræftes af de undersøgelser, der er beskrevet i kapitel 4 i denne rapport, og af de rundbordssamtaler, der er omtalt i punkt 2.1.1, at en betydelig del af de adspurgte erhvervsdrivende fortsat har et dårligt kendskab til princippet om gensidig

anerkendelse⁷¹. Selvom princippet om gensidig anerkendelse ofte er kendt som en praktisk anvendelse af den fri bevægelighed for varer i det indre marked, er det i øvrigt sjældent, at de erhvervsdrivende påberåber sig dette princip⁷². Da de erhvervsdrivende først og fremmest er interesserede i at sikre sig hurtig adgang til det nationale marked, vælger de at tilpasse produktets sammensætning til bestemmelsesmedlemsstatens nationale forskrifter. De er alt for ofte af den opfattelse, at de selv under henvisning til princippet om gensidig anerkendelse ikke har mulighed for at påvirke de kompetente nationale myndigheder, og de ønsker at undgå at spille tid. Det må derfor konkluderes, at det ville fremme adgangen til bestemmelsesmarkedet og medføre færre omkostninger for de erhvervsdrivende, hvis alle berørte parter havde et bedre kendskab til princippet om gensidig anerkendelse.

5.3. ... der ofte resulterer i en meget forsigtig holdning

Det fremgår af rundbordssamtalerne og undersøgelserne, at myndighederne og de erhvervsdrivende bliver usikre, når de står over for det ukendte - det ukendte ved et produkt, der ikke nøjagtigt overholder bestemmelsesmedlemsstatens tekniske forskrifter, eller det ukendte ved andre forskrifter og traditioner i bestemmelsesmedlemsstaten. Denne usikkerhed medfører ofte en alt for forsigtig holdning både hos de erhvervsdrivende og hos de nationale myndigheder, som er blevet adspurgt, og som gentagne gange har udtrykt ønske om at styrke og forbedre det administrative samarbejde.

5.4. Er det manglende kendskab til princippet ensbetydende med, at det ikke fungerer tilfredsstillende?

Ikke nødvendigvis. Undersøgelserne viser med stor tydelighed, at princippet om gensidig anerkendelse fungerer på tilfredsstillende vis for et stort antal produkter (drikkevarer, cykler, stiger og stilladser samt barneplejeprodukter). For langt størstedelen af de erhvervsdrivende og de nationale myndigheder, der er aktive inden for disse sektorer, er den fri bevægelighed for disse produkter i den grad blevet en selvfølgelighed, at det er blevet overflødigt at anvende princippet om gensidig anerkendelse.

5.5. Er det manglende kendskab til princippet om gensidig anerkendelse et problem?

Det manglende kendskab har kun få konsekvenser for simple produkter, der kun indebærer få risici for sundheden, sikkerheden eller miljøet. I dette tilfælde bygger den fri bevægelighed for disse produkter i det indre marked på den gensidige tillid mellem medlemsstaterne.

For nye eller sammensatte produkter, der er underlagt en national godkendelsesprocedure eller enhver anden form for overensstemmelseskontrol ved markedsføring i en bestemmelsesmedlemsstat, er det dårlige kendskab til princippet om gensidig anerkendelse til gengæld virkelig et problem både for de myndigheder, som er ansvarlige for overensstemmelseskontrollen i forbindelse med overvågningen af markedet, og for de erhvervsdrivende, der ikke ønsker at tilpasse deres produkter til markedet i bestemmelsesmedlemsstaten.

⁷¹ Se bl.a. skema 7.4.14 i bilaget.

⁷² Skema 7.4.4 og 7.4.5 i bilaget.

6. KONKLUSIONER

Det samlede resultat af de aktioner, der blev iværksat i 1999 og 2001, er positivt. Fordi kendskabet til princippet om gensidig anerkendelse fortsat er for dårligt, og fordi de nationale myndigheder fortsat er usikre på anvendelsen af dette princip, mener Kommissionen dog, at de retningslinjer, som den foreslog i sin meddelelse af 1999 om princippet om gensidig anerkendelse, stadig er aktuelle.

Kommissionen agter at vedtage praktiske retningslinjer om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse, herunder i form af en meddelelse til medlemsstaterne og de erhvervsdrivende, med en beskrivelse af de berørte parter rettigheder og pligter i de tilfælde, hvor princippet om gensidig anerkendelse bør finde anvendelse. Den vil desuden gøre bedre brug af de eksisterende instrumenter for at sikre en korrekt anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i de nationale lovgivninger og den administrative praksis. Kommissionen vil foretage mere målrettede aktioner i inden for de varegrupper, hvor der er tegn på, at princippet om gensidig anerkendelse ikke altid fungerer tilfredsstillende.

Under alle omstændigheder vil en harmonisering på fællesskabsplan fortsat være den bedste løsning i de specifikke sektorer, hvor forskellen mellem medlemsstaternes beskyttelsesniveauer som følge af de nationale forskrifter har et sådan omfang, at princippet om gensidig anerkendelse ikke kan fungere tilfredsstillende (berigede levnedsmidler og byggevarer).

Kommissionen har vedtaget en ny strategi for tjenesteydelser, hvor der gøres en særlig indsats for at forbedre anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse.

6.1. Varer

Flere af de aktioner, som er foreslået i meddelelsen af 1999 om princippet om gensidig anerkendelse, er allerede blevet gennemført, mens andre vil blive det i den nærmeste fremtid⁷³.

Da det må konstateres, at der fortsat er et dårligt kendskab til, hvornår princippet om gensidig anerkendelse skal finde anvendelse, og at de nationale myndigheder fortsat er i tvivl om de nærmere retningslinjer herfor, er Kommissionen af den opfattelse, at man fortsat skal følge den fremgangsmåde, som blev fastsat i den meddelelse af 1999⁷⁴, for at forbedre de erhvervsdrivendes og de nationale myndigheders viden på området.

De engangsaktioner eller løbende aktioner, der er planer om at gennemføre, vil bl.a. være i form af:

- mere tydelige retningslinjer om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i praksis:

⁷³ Se detaljeret liste i skema 7.5 i bilaget til denne rapport.

⁷⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 16. juni 1999 om princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med overvågningen af handlingsplanen for det indre marked, KOM(1999) 299 endelig udgave.

- a) Kommissionens vedtagelse af en meddelelse til medlemsstaterne og de erhvervsdrivende, der beskriver de berørte parterers rettigheder og pligter i de tilfælde, hvor princippet om gensidig anerkendelse finder anvendelse. Medlemsstaterne vil bl.a. blive gjort opmærksom på, at de er forpligtede til systematisk at indsætte en klausul om gensidig anerkendelse i deres eksisterende lovgivning⁷⁵, og at de er forpligtede til at give en passende begrundelse, hvis de finder det nødvendigt at fravige princippet om gensidig anerkendelse.
- b) Udgivelse af praktiske vejledninger på specifikke områder.
- c) Mere regelmæssig udveksling af oplysninger mellem myndighederne og forbedring af det administrative samarbejde i netværk⁷⁶.
- d) Iværksættelse af uddannelses- og oplysningsaktioner.
- En bedre udnyttelse af de eksisterende instrumenter for at sikre en korrekt anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse i de nationale lovgivninger og den nationale administrative praksis. Disse eksisterende instrumenter er bl.a. klage- og overtrædelsesprocedurerne, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og regler vedrørende informationssamfundstjenester, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet, samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed.
 - Mere målrettede aktioner i de varegrupper, hvor der er tegn på, at princippet om gensidig anerkendelse ikke altid fungerer tilfredsstillende.

Det er dog samtidig nødvendigt med mere harmonisering i de specifikke sektorer, hvor de mange varierende og/eller forskelligartede tekniske forskrifter gør det svært at få princippet om gensidig anerkendelse til at fungere tilfredsstillende⁷⁷. I dette tilfælde bør harmoniseringen dække alle de problemer, der ikke kan løses ved hjælp af gensidig anerkendelse. Det er af afgørende betydning, at der hurtigere vedtages harmoniserede europæiske standarder for de varegrupper, som er omfattet af et fællesskabsdirektiv (f.eks. direktiv 89/106/EØF om byggevarer, det nye direktiv om produktsikkerhed i almindelighed osv.)⁷⁸.

⁷⁵ Se bl.a. Domstolens "foie gras"-dom af 22.10.1998, sag C-184/96, Kommissionen mod Frankrig, Sml. 1998 I, s. 6197.

⁷⁶ Se punkt 2.2.3 i denne rapport.

⁷⁷ Se f.eks. de verserende sager ved EU-domstolen, C-12/00 og C-14/00. De vedrører forbudet mod markedsføring af visse kakao- og chokoladeprodukter med den benævnelse, under hvilken de markedsføres i den medlemsstat, hvorfra de kommer.

⁷⁸ Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om foranstaltninger truffet på baggrund af Rådets resolution og Europa-Parlamentets resolutioner fra 1999 om europæisk standardisering, KOM(2001) 527 af 26.9.2001. Se ligeledes punkt I.D. i resultattavlen for det indre marked, nr. 9 af november 2001, SEC(2001) 1908.

6.2. Faglige kvalifikationer: behov for forenkling og konsolidering

Kommissionen har fremlagt et direktivforslag⁷⁹ med henblik på at afklare og forenkle reglerne for at fremme den fri bevægelighed af personer med faglige kvalifikationer mellem medlemsstaterne, herunder i lyset af udvidelsen af EU. Dette forslag vil erstatte de 15 eksisterende direktiver på dette område. Det er med dette forslag første gang siden dets oprettelse, at det samlede fællesskabssystem opdateres.

Der foreslås flere ændringer i forhold til de eksisterende regler, uden at dette berører de eksisterende garantier for faguddannede vandrende arbejdstagere, herunder en øget liberalisering inden for tjenesteydelser, en mere systematisk anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse og mere fleksible procedurer for ajourføringen af direktivet. Kommissionen har ligeledes foreslået at udvide sit samarbejde med medlemsstaterne for bedre at informere borgerne om deres rettigheder og for bedre at hjælpe dem med at få anerkendt deres faglige kvalifikationer.

6.3. Tjenesteydelser: en ny strategi for den fri udveksling

Kommissionen har konstateret, at de europæiske virksomheder og forbrugere som regel først undersøger de muligheder, der findes på det nationale marked, inden de køber, leverer eller anvender udenlandske tjenesteydelser. En sådan adfærd forhindrer den fulde udnyttelse af de muligheder, der opstår på det nye tjenesteydelsesbaserede marked. Det indre marked bør således betragtes om det "naturlige" marked for alle tjenesteydere og deres kunder.

Kommissionen har for at fremskynde realiseringen af denne målsætning iværksat en ny strategi for tjenesteydelser⁸⁰. Et af principperne i denne strategi er, at et virkeligt indre marked, der bygger på en effektiv gennemførelse af de grundlæggende rettigheder i traktaten (herunder etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser) og således anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse og proportionalitetsprincippet, vil fjerne eventuelle unødvendige (og ofte modstridende) regulerende bestemmelser, der hindrer den grænseoverskridende handel. Europa-Parlamentet har udtrykkeligt påpeget, at "gensidig anerkendelse af nationale regler og krav samt princippet om oprindelseslandet så vidt muligt bør gennemføres" på området⁸¹. At vælge en målrettet harmonisering er en af måderne, hvorpå man kan opnå et højt beskyttelsesniveau på fællesskabsplan i almenhedens interesse, f.eks. hensynet til beskyttelsen af forbrugerne.

⁷⁹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, KOM(2002) 119 endelig af 7.3.2002 - Se ligeledes http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/fr/qualifications/02-393.htm.

⁸⁰ Meddelelse af 29.9.2000 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - En strategi for tjenester i det indre marked, KOM(2000) 888 endelig udg.

⁸¹ Se betænkning af 4.10.2001, A5-0310, PE 309.503.

Kommissionen vil foretage en udtømmende og systematisk analyse af alle vedvarende hindringer for den fri udveksling af tjenesteydelser og af deres afsmittende effekt på andre økonomiske sektorer. Denne analyse vil belyse de forskrifter og den praksis, der gør sig gældende ved hver af de seks etaper i den kommercielle proces⁸². Den vil desuden evaluere, hvordan forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivningsmæssige og administrative praksis forhindrer den fri udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne og forhindrer eksporten af de mest effektive erhvervsmodeller i EU. Analysen vil tage udgangspunkt i de seks etaper af den kommercielle proces. Resultaterne af denne undersøgelse vil blive fremlagt i en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i 2002. Kommissionen vil således være i stand til at påpege de nøgleområder, hvor der eventuelt skal iværksættes overtrædelsesprocedurer, eller hvor de eksisterende mekanismer, der hjælper virksomheder og borgere med at drage fordel af det indre marked, skal forbedres.

I en efterfølgende fase vil der på dette grundlag iværksat en række andre initiativer, nemlig aktioner, der tager sigte på de hindringer, der kan ophæves ved en direkte anvendelse af traktatens principper, aktioner af ikke-lovgivningsmæssig art og aktioner med henblik på at fjerne hindringer ved hjælp af målrettet harmonisering indeholdende bl.a. en mekanisme, der sikrer, at alle europæiske tjenesteydere kan anvende det indre marked, som var det deres eget nationale marked, herunder gennem en effektiv anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse.

* * *

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg til at tage denne rapport til efterretning.

⁸² Den første etape er etableringen. Når en virksomhed er etableret i en medlemsstat, skal den for at være konkurrencedygtig og levere sine tjenesteydelser så effektivt som muligt gøre brug af arbejdsformidlingstjenesteydelser, finansielle tjenesteydelser og kommercielle tjenesteydelser (anden etape) og være i stand til at markedsføre sine egne tjenesteydelser (tredje etape), at levere dem (fjerde etape) og at fastsætte prisen og sælge dem (femte etape) på den mest optimale måde. Den pågældende virksomhed skal også have en eftersalgsservice for at kunne opretholde sit salg og lære markedet at kende for at forbedre sine tjenesteydelser (sjette etape).

7. BILAG

7.1. Statistikker over lovregulerede erhverv med hensyn til faglige kvalifikationer

Fig.7.1.1 : Gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer inden for de lovregulerede erhverv : Antal sager med anerkendelse af eksamensbeviser

Erhverv	Periode	Antal i alt	Medlemsstater, der ikke har givet nogen oplysninger	Vigtigste bestemmelses-medlemsstater	Vigtigste oprindelses-medlemsstater
Læger	1997/1998	6517	D-F-Lux-P og for 1998 også E	UK-NL-EL-E-B	D-I-EL-IRL-B
Sygeplejersker	1997/1998	2496	D-LUX-IRL- for 1997 A - for 1998 UK og E	UK-NL-F-S-B-	B-D-UK-F-FIN
Tandlæger	1997/1998	779	D-LUX-P - for 1998 F-UK-E	UK-E-NL-IT-IRL	S-D-B-UK-F
Jordemødre	1997/1998	164	D-LUX-IRL - for 97 A og for 98 F-UK-E-FIN	NL-UK-B-I-E	B-UK-D-F-NL
Arkitekter	1997/1998	849	I-EL-FIN LUX - for 98 NL-FIN (IRL-DK-S kræver ingen tilladelse for at udøve erhvervet)	UK-D-E-B-A	D-I-NL-UK-F-A
Dyrlæger	1997/1998	337	B-I-EL-E-NL-UK - for 97 A-P	F-IRL	B-D
Farmaceuter	1997/1998	423	I -LUX-EL-PT-A - for 98 NL-IRL	IRL-F-UK-NL-DK	IRL-F-DE-UK-E

Fig.7.1.2: Gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer inden for de lovregulerede erhverv: Antal sager med anerkendelse af eksamensbeviser (Alle erhverv i den generelle ordning)

Erhverv	Periode	Antal i alt	Medlemsstater, der ikke har givet nogen oplysninger	Vigtigste bestemmelses-medlemsstater	Vigtigste oprindelses-medlemsstater
Alle erhverv i den generelle ordning, herunder:	1997/ 1998	10639⁸³	EL	UK-NO-D-IRL-LUX	UK-D-B-NL-S
- Lærere		2431		B-NL-D-UK-F	UK-LUX-E-A-NO
- Fysioterapeuter		2068		D-E-UK-B-F	D-UK-NO-IRL-E
- Ingeniører		762		UK-D-DK-IRL-E	UK-IRL-I-D-IS
- Advokater		326		UK-D-F-A-IRL	IRL-D-E-B-I
Alle erhverv i den generelle ordning, herunder:	1999/ 2000	8118⁸⁴	E-IRL-F	UK-LUX-D-NO-NL	D-B-NL-F-E
- Lærere		2145		UK-NL-NO-IT-DE	E-D-B-F-SV
- Fysioterapeuter		1192		D-LUX-NO-A-UK	B-D-NL-UK-F
- Ingeniører		189		I-UK-D-ISL	DK-D-IRL-A-UK
- Advokater		425		UK-B-I-D-F	D-I-E-F-IRL

Fig. 7.1.3: Antal klager vedrørende faglige kvalifikationer inden for de lovregulerede erhverv i 1999-2000

Erhverv	Antal klager
Læger	0
Sygeplejersker	0
Tandlæger	5
Farmaceuter	2
Dyrlæger	0
Andre paramedicinske erhverv	8
Arkitekter	3
Lærere	2
Ingeniører	5
Advokater	8
Andre	12
I alt	45

⁸³ Inklusive EØS-landene.

⁸⁴ Inklusive EØS-landene.

7.2. Produkter: Statistikker over klager og overtrædelser

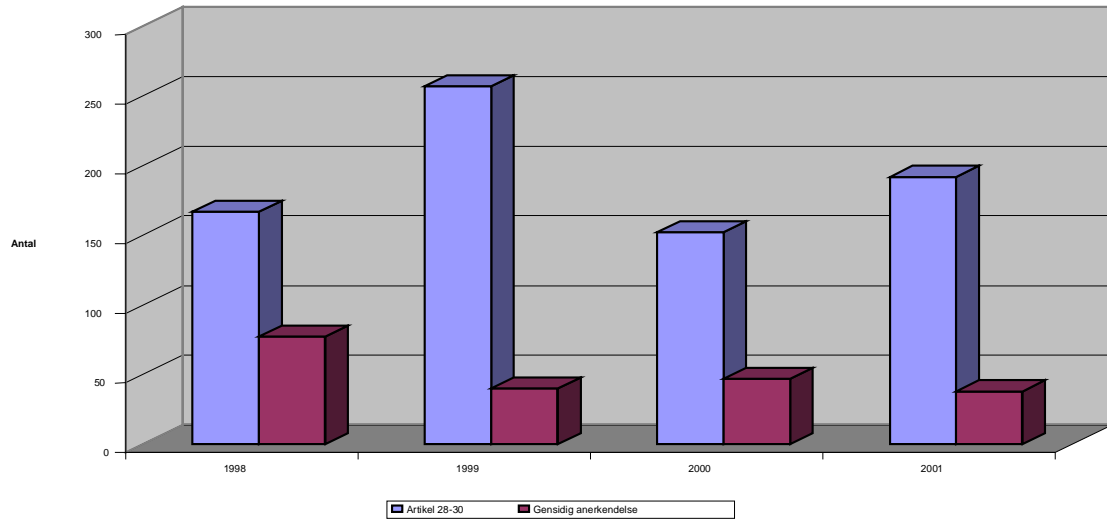
Fig. 7.2.1: Statistikker over klager og overtrædelser i forbindelse med den gensidige anerkendelse af varer i perioden 1998-2001

<i>Medlemsstat</i>	<i>Afsluttede eller henlagte sager i denne periode</i>	<i>Antal igangværende overtrædelsesprocedurer pr. 31.12.2001</i>	<i>Antal sager, der blev behandlet, pr. 31.12.2001</i>	<i>Antal sager i alt, der blev behandlet i denne periode</i>	<i>Nye sager, der blev modtaget i denne periode</i>
Belgien	12	10	3	25	21
Danmark	6	4	2	12	9
Tyskland	22	6	18	46	32
Grækenland	5	5	2	12	9
Spanien	10	3	1	14	9
Frankrig	50	14	9	73	41
Irland	1	3	0	4	4
Italien	20	10	5	35	13
Luxembourg	0	0	0	0	0
Nederlandene	10	8	3	21	12
Østrig	9	4	2	15	11
Portugal	4	2	0	6	3
Finland	6	2	7	15	13
Sverige	16	4	6	26	12
Det Forenede Kongerige	14	2	2	18	13
I alt	185	77	60	322	202

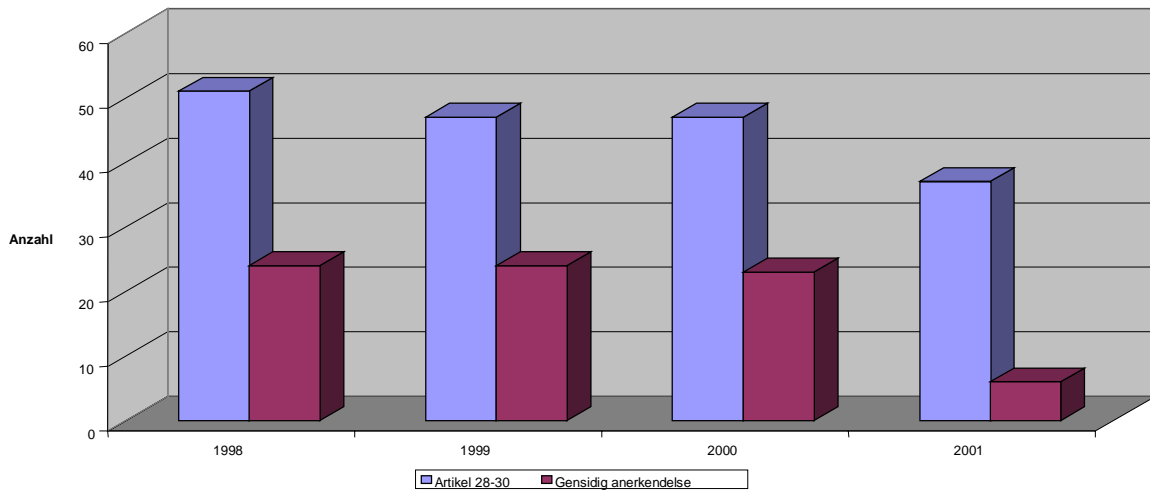
Fig. 7.2.2: Statistikker over antallet af sager vedrørende gensidig anerkendelse i forhold til det samlede antal sager i forbindelse med EF-traktatens artikel 28-30 (1998-2001)

<i>Medlemsstat</i>	<i>Antal artikel 28-30-sager i alt</i>	<i>Sager vedrørende gensidig anerkendelse</i>	<i>Andel</i>
Belgien	100	25	25 %
Danmark	86	12	14 %
Tyskland	118	46	39 %
Grækenland	109	12	11 %
Spanien	52	14	27 %
Frankrig	225	73	32 %
Irland	20	4	20 %
Italien	133	35	26 %
Luxembourg	4	0	0 %
Nederlandene	47	21	45 %
Østrig	59	15	25 %
Portugal	18	6	33 %
Finland	48	15	31 %
Sverige	92	26	28 %
Det Forenede Kongerige	57	18	32 %
I alt	1168	322	28 %

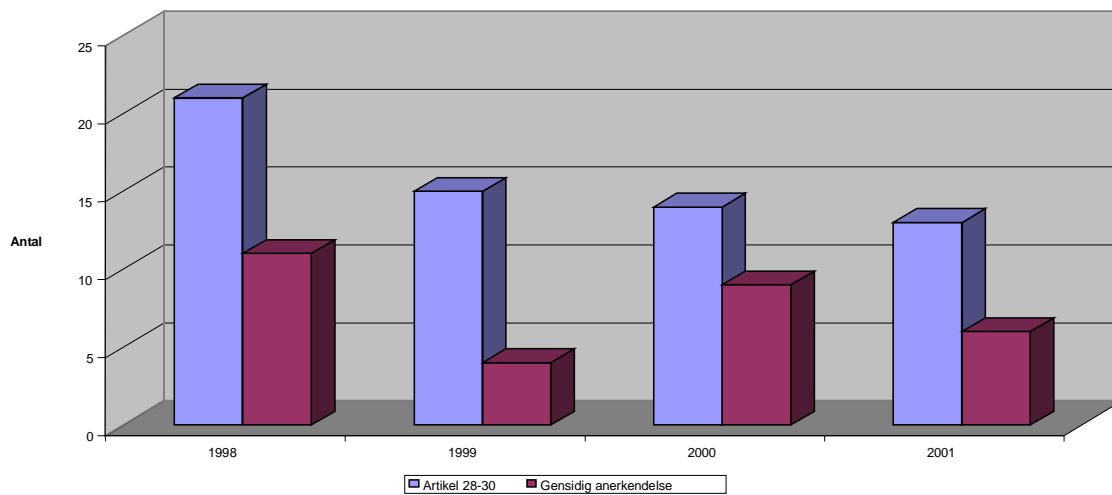
Nye tilfælde (EF-traktatens artikel 28-30)

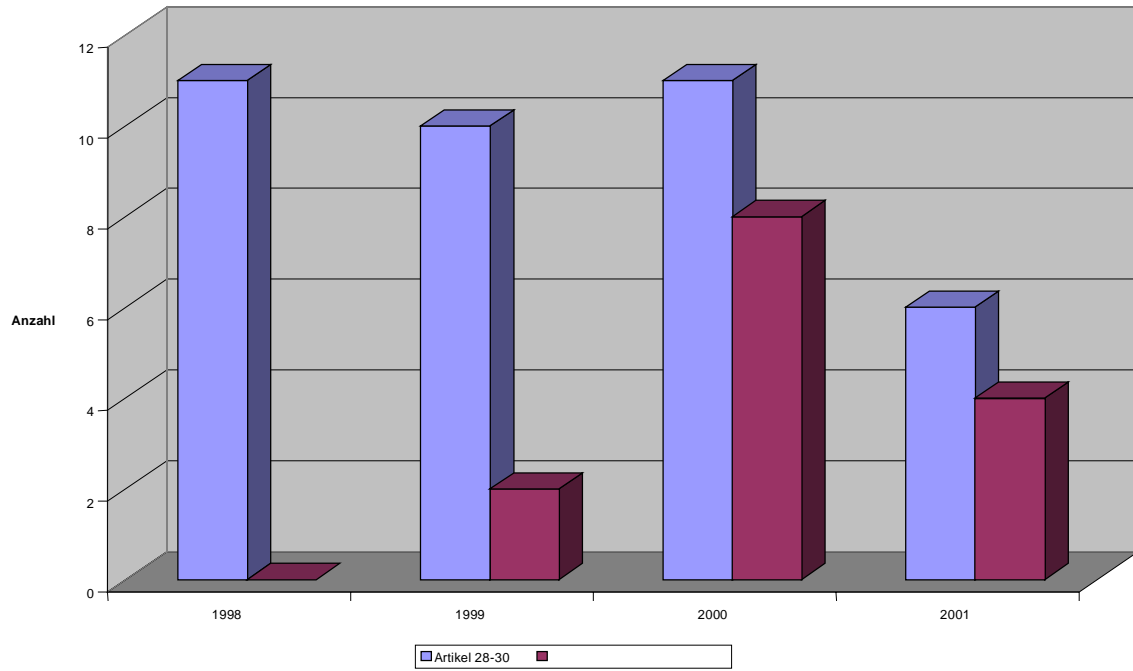
Abningskrivelse (EF-Traktatens artikel 28-30)

Begrundede udtalelser (EF-traktatens artikel 28-30)

Sagsanlaeg ved Domstolen (EF-Traktatens artikel 28-30)

Henlæggelser (EF-traktatens artikel 28-30)

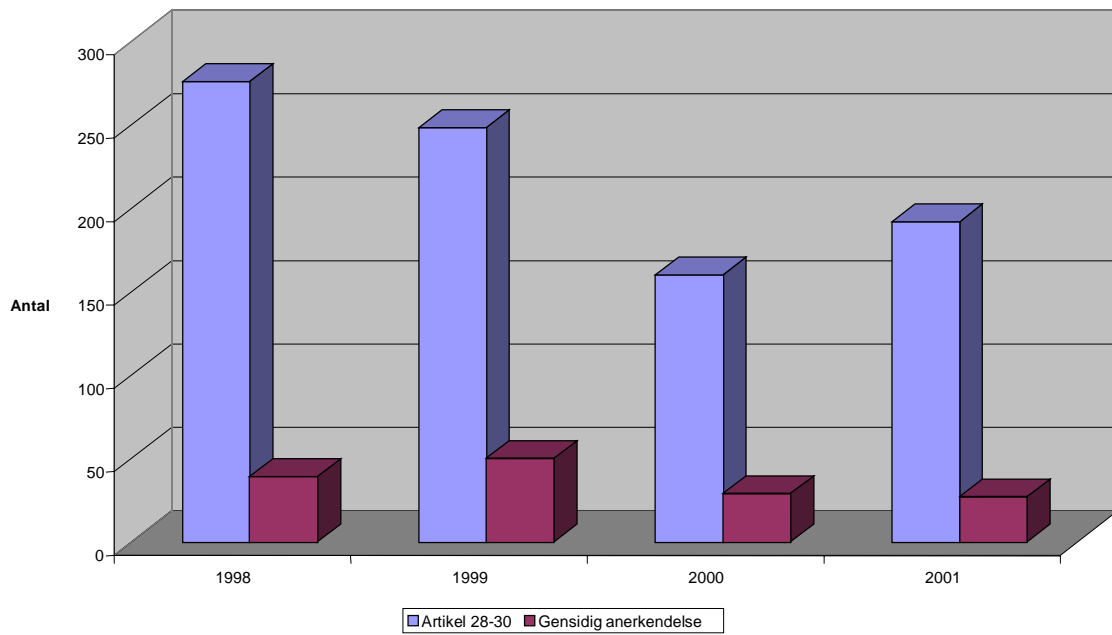

Fig. 7.2.3: Fordeling af sager på de forskellige varegrupper (1998-2001)

Varegruppe	Antal klager	Procentdel	Antal overtrædelser	Procentdel
Levnedsmidler:				
Berigede levnedsmidler	23	7,14 %	13	13,40 %
Kosttilskud	28	8,70 %	5	5,15 %
Andet	48	14,91 %	21	21,65 %
Levnedsmidler i alt	99	30,75 %	39	40,21 %
Medicinske anordninger	3	0,93 %	1	1,03 %
Tekstiler	4	1,24 %	1	1,03 %
Brændstoffer	2	0,62 %	0	0,00 %
Køretøjer:				
Personbiler	38	11,80 %	5	5,15 %
Motorcykler/cykler	14	4,35 %	1	1,03 %
Tilbehør	8	2,48 %	4	4,12 %
Andet	14	4,35 %	2	2,06 %
Køretøjer i alt	74	22,98 %	12	12,37 %
Brand- og tyverialarmsystemer	10	3,11 %	3	3,09 %
Flyvemaskiner	4	1,24 %	2	2,06 %
Telekommunikation	4	1,24 %	1	1,03 %
Bygge- og anlægsbranchen	28	8,70 %	7	7,22 %
Ædelmetaller	17	5,28 %	9	9,28 %
Pesticider og andre kemiske produkter	13	4,04 %	4	4,12 %
Stiger	4	1,24 %	2	2,06 %
Maskiner	23	7,14 %	4	4,12 %
Metrologi	4	1,24 %	2	2,06 %
Andet	33	10,25 %	10	10,31 %

Fig. 7.2.4: Anvendelse af direktiv 98/34/EF (1999-2001)

	1999	2000	2001
Antal notifikationer i alt	591	751	530
Telekommunikation	70	186	47
Levnedsmidler og landbrugsprodukter	125	127	108
Transport	90	131	69
Bygge- og anlægsbranchen	73	109	99
Mekanisk udstyr	61	42	25
Kemiske produkter	37	33	19
Farmaceutiske produkter	27	13	24
Husholdnings- og fritidsudstyr	9	8	13
Energi, mineraler, træ	24	26	32
Miljø, emballage	44	33	37
Sundhed, medicinsk udstyr	3	5	6
Andre produkter	17	15	26
Informationssamfundstjenester	11	23	25

Anvendelse af direktiv 98/34/EF: udførlige udtalelser og bemærkninger (1999-2001)

	1999	2000	2001
Udførlige udtalelser	148	144	152
Afgivet af Kommissionen	43	49	62
Afgivet af medlemsstaterne	105	95	90
Bemærkninger	408	444	299
Afgivet af Kommissionen	155	242	147
Afgivet af medlemsstaterne	253	202	152

Fig. 7.2.5: Pakkemøder i medlemsstaterne i perioden 1998-2001

År	Antal møder	Antal sager, der blev drøftet	Gennemsnitligt antal sager pr. møde
1998	19	240	12,63
1999	13	155	11,92
2000	11	164	14,91
2001	10	120	12
I alt	53	679	12,81

7.3. Produkter: Resultater af undersøgelserne af de nationale myndigheder

Fig. 7.3.1: Påberåbelse af oprindelsesmedlemsstatens forskrifter

<i>Produkttype</i>	<i>Nationale myndigheder, over for hvilke en anden medlemsstats forskrifter gøres gældende</i>	<i>Nationale myndigheder, der har imødekommet en påberåbelse af en klausul om gensidig anerkendelse</i>	<i>Nationale myndigheder, der bekræfter, at der findes en forhåndsgodkendelses-procedure</i>
Busser og lastbiler	33 %	6 %	82 %
Alarmsystemer	32 %	26 %	22 %
Cykler	50 %	0 %	18 %
Drikkevarer ⁸⁵	35 %	15 %	5 %
Tankbeholdere og containere	19 %	0 %	71 %
Stiger og stilladser	6 %	12 %	12 %
Ædelmetaller	31 %	25 %	63 %
Byggevarer	35 %	24 %	59 %
Barneplejeprodukter	19 %	19 %	0 %
Konserver	21 %	53 %	11 %
Kosttilskud ⁸⁶	53 %	40 %	40 %

Fig. 7.3.2: Administrativt samarbejde

<i>Produkttype</i>	<i>Nationale myndigheder, der deltager i en eller anden form for administrativt samarbejde på fællesskabsplan</i>	<i>Nationale myndigheder, der deltager i en eller anden form for administrativt samarbejde på fællesskabsplan, og som er tilfredse med dette samarbejde</i>	<i>Nationale myndigheder, der ønsker en styrkelse af det administrative samarbejde på fællesskabsplan</i>	
			<i>i forhold til samtlige adspurgte myndigheder</i>	<i>i forhold til de allerede deltager i et administrativt samarbejde</i>
Busser og lastbiler	59 %	73 %	29 %	45 %
Alarmsystemer	33 %	57 %	17 %	57 %
Cykler	30 %	100 %	10 %	33 %
Drikkevarer	55 %	64 %	29 %	9 %
Tankbeholdere og containere	19 %	80 %	29 %	40 %
Stiger og stilladser	47 %	75 %	29 %	50 %
Ædelmetaller	81 %	57 %	44 %	43 %
Byggevarer	65 %	42 %	29 %	50 %
Barneplejeprodukter	57 %	75 %	33 %	50 %
Konserver	58 %	55 %	37 %	27 %
Kosttilskud	53 %	86 %	20 %	43 %

⁸⁵ "Drikkevarer" omfatter alkoholfrie drikke og øl.

⁸⁶ "Kosttilskud" omfatter både kosttilskud og berigede levnedsmidler.

Fig. 7.3.3: De nationale myndigheders ønsker om harmonisering

<i>Produkttype</i>	<i>Nationale myndigheder, der ønsker en harmonisering</i>
Busser og lastbiler	35 %
Alarmsystemer	39 %
Cykler	0 %
Drikkevarer	18 %
Tankbeholdere og containere	43 %
Stiger og stilladser	18 %
Ædelmetaller	50 %
Byggevarer	18 %
Barneplejeprodukter	24 %
Konserver	21 %
Kosttilskud	47 %

Fig. 7.3.4: Nationale myndigheder, der er stødt på problemer i forbindelse med den gensidige anerkendelse

<i>Produkttype</i>	<i>Nationale myndigheder, der allerede er stødt på problemer i forbindelse med den gensidige anerkendelse</i>
Busser og lastbiler	59 %
Alarmsystemer	32 %
Cykler	45 %
Drikkevarer	50 %
Tankbeholdere og containere	43 %
Stiger og stilladser	29 %
Ædelmetaller	50 %
Byggevarer	35 %
Barneplejeprodukter	24 %
Konserver	53 %
Kosttilskud	87 %

Fig. 7.3.5: Type af problemer, som de nationale myndigheder allerede er stødt på⁸⁷

<i>Produkttype</i>	<i>Forskel i kvalitet eller brugs-egenskaber</i>	<i>Sikkerhed</i>	<i>Dimensioner</i>	<i>Salgsbetegnelse</i>	<i>Terminologi</i>	<i>Symboler</i>	<i>Prøvninger</i>
Busser og lastbiler	27 %	33 %	40 %	13 %	0 %	0 %	13 %
Alarmsystemer	29 %	12 %	6 %	12 %	18 %	18 %	24 %
Cykler	20 %	30 %	0 %	10 %	10 %	0 %	10 %
Drikkevarer	30 %	25 %	5 %	20 %	5 %	0 %	10 %
Tankbeholdere og containere	14 %	33 %	10 %	0 %	0 %	5 %	19 %
Stiger og stilladser	24 %	47 %	18 %	6 %	6 %	0 %	12 %
Ædelmetaller	31 %	6 %	0 %	25 %	6 %	6 %	6 %
Byggevarer	41 %	41 %	18 %	12 %	18 %	6 %	24 %
Barneplejeprodukter	14 %	57 %	10 %	19 %	5 %	14 %	14 %
Konserver	37 %	32 %	5 %	26 %	0 %	0 %	16 %
Kosttilskud	40 %	80 %	7 %	47 %	13 %	7 %	20 %

<i>Produkttype</i>	<i>Prøvningsmetoder</i>	<i>Emballage</i>	<i>Mærkning</i>	<i>Etikettering</i>	<i>Overensstemmelsesvurderingsprocedurer</i>	<i>Produktionsmetoder og -processer, der har direkte indflydelse på produktet</i>
Busser og lastbiler	7 %	0 %	0 %	7 %	0 %	7 %
Alarmsystemer	18 %	6 %	18 %	24 %	29 %	0 %
Cykler	10 %	10 %	10 %	10 %	10 %	0 %
Drikkevarer	5 %	0 %	15 %	35 %	10 %	10 %
Tankbeholdere og containere	14 %	0 %	10 %	0 %	10 %	5 %
Stiger og stilladser	12 %	18 %	6 %	18 %	6 %	0 %
Ædelmetaller	13 %	0 %	38 %	31 %	13 %	13 %
Byggevarer	29 %	6 %	24 %	12 %	24 %	18 %
Barneplejeprodukter	19 %	19 %	14 %	14 %	24 %	10 %
Konserver	21 %	16 %	26 %	42 %	11 %	16 %
Kosttilskud	7 %	7 %	40 %	60 %	13 %	20 %

⁸⁷

Der kan være flere svarmuligheder.

Fig. 7.3.6: Oplysninger, som de nationale myndigheder anmoder om ved kontrollen af produktets overensstemmelse⁸⁸

<i>Produkttype</i>	<i>Myndigheder, der anmoder om oplysninger om produktet</i>	<i>Arten af oplysninger, der anmodes om</i>			
		<i>Obligatoriske tekniske forskrifter, der allerede anvendes</i>	<i>Certifikater eller attester, der allerede er opnået</i>	<i>Valgfri standarder, der er blevet anvendt</i>	<i>Andre dokumenter</i>
Busser og lastbiler	65 %	47 %	65 %	0 %	12 %
Alarmsystemer	56 %	44 %	44 %	33 %	33 %
Cykler	40 %	20 %	30 %	20 %	20 %
Drikkevarer	40 %	35 %	20 %	10 %	20 %
Tankbeholdere og containere	62 %	33 %	67 %	24 %	14 %
Stiger og stilladser	65 %	47 %	41 %	35 %	41 %
Ædelmetaller	56 %	38 %	31 %	13 %	19 %
Byggevarer	76 %	59 %	71 %	47 %	35 %
Barneplejeprodukter	57 %	48 %	52 %	52 %	38 %
Konserver	63 %	32 %	42 %	5 %	11 %
Kosttilskud	80 %	60 %	53 %	0 %	20 %

⁸⁸

Der kan være flere svarmuligheder.

Fig. 7.3.7: Nationale myndigheder, der har nægtet at anerkende det ækvivalente beskyttelsesniveau, der er opnået på grundlag af⁸⁹:

<i>Produkttype</i>		<i>de obligatoriske tekniske regler, der gælder for produktet</i>	<i>de certifikater eller attester, der allerede er opnået for produktet</i>	<i>de frivillige standarder, der er fulgt for produktet</i>
Busser og lastbiler	Ja	35 %	6 %	0 %
	Intet svar	18 %	35 %	29 %
Alarmsystemer	Ja	22 %	33 %	28 %
	Intet svar	39 %	39 %	39 %
Cykler	Ja	0 %	20 %	10 %
	Intet svar	50 %	50 %	60 %
Drikkevarer	Ja	10 %	0 %	0 %
	Intet svar	50 %	55 %	55 %
Tankbeholdere og containere	Ja	10 %	10 %	10 %
	Intet svar	38 %	38 %	38 %
Stiger og stilladser	Ja	12 %	18 %	12 %
	Intet svar	29 %	29 %	29 %
Ædelmetaller	Ja	19 %	6 %	0 %
	Intet svar	56 %	56 %	56 %
Byggevarer	Ja	24 %	18 %	0 %
	Intet svar	29 %	35 %	41 %
Barneplejeprodukter	Ja	10 %	19 %	14 %
	Intet svar	38 %	33 %	33 %
Konserves	Ja	0 %	5 %	0 %
	Intet svar	37 %	32 %	37 %
Kosttilskud	Ja	13 %	7 %	7 %
	Intet svar	53 %	53 %	73 %

Fig. 7.3.8: Antal nationale myndigheder, der har deltaget i undersøgelserne

Busser og lastbiler	17	Ædelmetaller	15
Alarmsystemer	16	Byggevarer	13
Cykler	11	Barneplejeprodukter	21
Drikkevarer	19	Konserves	19
Tankbeholdere og containere	19	Kosttilskud	15
Stiger og stilladser	16	I alt	181

⁸⁹

Der kan være flere svarmuligheder.

7.4. Produkter: Resultater af undersøgelse af de erhvervsdrivende

Fig. 7.4.1: Erhvervsdrivende, der har haft problemer i forbindelse med markedsføringen i en anden medlemsstat

Busser	34 %
Lastbiler	34 %
Varevogne	53 %
Påhængskøretøjer	39 %
Cykler	33 %
Barneplejeprodukter	18 %
Brandalarmsystemer	28 %
Tyverialarmsystemer	43 %
Ædelmetalarbejder	27 %
Tankbeholdere	41 %
Stiger og stilladser	29 %
Konserver	33 %
Alkoholfrie drikke og øl	41 %
Berigede levnedsmidler	89 %
Byggevarer	54 %
Tankbeholdere	18 %

Fig. 7.4.2: Henvendelser til myndighederne i bestemmelsesmedlemsstaten

Den erhvervsdrivende har henvendt sig til de nationale myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten

<i>Sektor</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Busser	25 %	72 %
Lastbiler	11 %	34 %
Varevogne	25 %	48 %
Påhængskøretøjer	16 %	41 %
Cykler	8 %	24 %
Barneplejeprodukter	5 %	27 %
Brandalarmsystemer	12 %	43 %
Tyverialarmsystemer	11 %	25 %
Ædelmetalarbejder	5 %	18 %
Tankbeholdere	18 %	44 %
Containere	5 %	27 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.3: Bestemmelsesmedlemsstatens krav

<i>Sektor</i>	Myndighederne har anmodet om at få oplyst, hvilke tekniske specifikationer produktet er i overensstemmelse med		Den erhvervsdrivende har ikke henvist til produktets overensstemmelse med forskrifterne i markedsførings- eller fremstillingsmedlemsstaten		Den erhvervsdrivende har skullet redegøre for, at produktets beskyttelsesniveau er ækvivalent i forhold til de nationale forskrifter	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	13 %	37 %	5 %	15 %	9 %	26 %
Lastbiler	10 %	30 %	5 %	14 %	5 %	14 %
Varevogne	16 %	30 %	4 %	7 %	16 %	30 %
Påhængskøretøjer	13 %	33 %	2 %	5 %	10 %	27 %
Cykler	5 %	16 %	2 %	6 %	4 %	11 %
Barneplejeprodukter	4 %	20 %	1 %	8 %	3 %	14 %
Brandalarmsystemer	8 %	28 %	1 %	4 %	11 %	38 %
Tyverialarmsystemer	4 %	9 %	1 %	2 %	9 %	22 %
Ædelmetalarbejder	2 %	8 %	2 %	8 %	1 %	1 %
Tankbeholdere	14 %	35 %	7 %	18 %	10 %	25 %
Containere	5 %	27 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.4: Den erhvervsdrivendes påberåbelse af klausulen om gensidig anerkendelse

<i>Sektor</i>	(A)	(B)
Busser	7 %	20 %
Lastbiler	4 %	11 %
Varevogne	12 %	22 %
Påhængskøretøjer	12 %	31 %
Cykler	3 %	10 %
Barneplejeprodukter	3 %	16 %
Brandalarmsystemer	11 %	38 %
Tyverialarmsystemer	0 %	0 %
Ædelmetalarbejder	1 %	5 %
Tankbeholdere	1 %	2 %
Containere	4 %	20 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.5: Årsager til, at klausulen ikke er blevet påberåbt

Sektor	Manglende viden om klausulen		Den erhvervsdrivende mener ikke, at der findes nogen klausul i den pågældende sektor		Den erhvervsdrivende har ikke villet anvende klausulen		Andre årsager	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	3 %	9 %	3 %	9 %	0 %	0 %	1 %	4 %
Lastbiler	0 %	0 %	1 %	2 %	4 %	12 %	1 %	2 %
Varevogne	6 %	11 %	4 %	7 %	0 %	0 %	4 %	7 %
Påhængskøretøjer	2 %	6 %	2 %	5 %	3 %	7 %	1 %	1 %
Cykler	2 %	6 %	1 %	3 %	0 %	0 %	2 %	6 %
Barneplejeprodukter	1 %	4 %	0 %	0 %	1 %	1 %	1 %	6 %
Brandalarmsystemer	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Tyverialarmsystemer	10 %	23 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Ædelmetalarbejder	1 %	5 %	1 %	4 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Tankbeholdere	6 %	14 %	3 %	7 %	2 %	4 %	5 %	11 %
Containere	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.6: Antal tilfælde, hvor myndighederne har vurderet, at produktets beskyttelsesniveau ikke var ækvivalent

Sektor	(A)	(B)
Busser	9 %	26 %
Lastbiler	6 %	19 %
Varevogne	22 %	41 %
Påhængskøretøjer	4 %	9 %
Cykler	1 %	3 %
Barneplejeprodukter	2 %	12 %
Brandalarmsystemer	6 %	21 %
Tyverialarmsystemer	0 %	0 %
Ædelmetalarbejder	1 %	5 %
Tankbeholdere	5 %	12 %
Containere	1 %	1 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.7: Dokumenter fremsendt til bestemmelsesmedlemsstaten⁹⁰

Den erhvervsdrivende har måttet give oplysninger eller dokumenter om produktet til bestemmelsesmedlemsstatens myndigheder										
Sektor	I alt		Oplysningernes art							
			Certifikater eller attester, der allerede er opnået		Frivillige standarder		Obligatoriske tekniske forskrifter		Andre typer oplysninger	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	22 %	63 %	16 %	46 %	3 %	9 %	13 %	37 %	4 %	11 %
Lastbiler	30 %	87 %	25 %	76 %	10 %	28 %	22 %	66 %	2 %	7 %
Varevogne	39 %	74 %	25 %	48 %	4 %	7 %	14 %	26 %	6 %	11 %
Påhængskøretøjer	26 %	67 %	18 %	47 %	0 %	0 %	4 %	11 %	13 %	33 %
Cykler	11 %	35 %	8 %	24 %	2 %	6 %	5 %	14 %	3 %	8 %
Barneplejeprodukter	9 %	51 %	6 %	32 %	1 %	8 %	7 %	37 %	1 %	4 %
Brandalarmsystemer	19 %	66 %	17 %	60 %	8 %	28 %	7 %	23 %	3 %	11 %
Tyverialarmsystemer	25 %	57 %	11 %	26 %	5 %	11 %	7 %	17 %	2 %	5 %
Ædelmetalarbejder	4 %	15 %	3 %	12 %	2 %	8 %	2 %	7 %	1 %	4 %
Tankbeholdere	30 %	72 %	18 %	45 %	11 %	27 %	27 %	66 %	12 %	29 %
Containere	17 %	93 %	16 %	90 %	2 %	10 %	4 %	20 %	0 %	0 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

⁹⁰

Der kan være flere svarmuligheder.

Fig. 7.4.8: Tilfælde, hvor bestemmelsesmedlemsstaten har nægtet at anerkende ækvivalensen af det beskyttelsesniveau, der er opnået på grundlag af⁹¹:

Sektor	certifikater eller attester, der allerede er opnået		frivillige standarder		obligatoriske tekniske forskrifter		andre typer oplysninger	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	3 %	9 %	1 %	4 %	3 %	9 %	0 %	0 %
Lastbiler	6 %	19 %	1 %	3 %	8 %	24 %	1 %	2 %
Varevogne	4 %	7 %	0 %	0 %	8 %	15 %	2 %	4 %
Påhængskøretøjer	5 %	13 %	1 %	3 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Cykler	3 %	8 %	1 %	3 %	1 %	3 %	0 %	0 %
Barneplejeprodukter	1 %	8 %	1 %	4 %	1 %	6 %	0 %	0 %
Brandalarmsystemer	9 %	32 %	0 %	0 %	1 %	4 %	0 %	0 %
Tyverialarmsystemer	1 %	2 %	0 %	0 %	1 %	2 %	1 %	2 %
Ædelmetalarbejder	1 %	3 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Tankbeholdere	6 %	14 %	0 %	0 %	7 %	17 %	1 %	2 %
Containere	2 %	13 %	0 %	0 %	1 %	6 %	0 %	0 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

⁹¹ Der kan være flere svarmuligheder.

Fig. 7.4.9: Ændringer af varen (A)

<i>Sektor</i>	<i>Den erhvervsdrivende har i sidste instans kunnet bringe eller opretholde produktet på markedet uden at skulle foretage tilpasninger heraf</i>	<i>Den erhvervsdrivende har tilpasset produktet</i>	<i>Ændringer, som hovedsagelig er foretaget på virksomhedens eget initiativ</i>	<i>Ændringer, som hovedsagelig er foretaget efter anmodning fra importør eller køber</i>	<i>Ændringer, der hovedsagelig er foretaget efter anmodning fra bestemmelsesmedlemsstatens myndigheder</i>	<i>Medlemsstatens adfærd eller foranstaltninger, som er en direkte eller indirekte årsag til ændringer af produktet</i>
Busser	30 %	43 %	17 %	2 %	28 %	39 %
Lastbiler	10 %	70 %	26 %	12 %	42 %	46 %
Varevogne	14 %	35 %	18 %	0 %	20 %	20 %
Påhængskøretøjer	38 %	36 %	9 %	14 %	12 %	18 %
Cykler	44 %	48 %	16 %	21 %	10 %	27 %
Barneplejeprodukter	10 %	61 %	10 %	39 %	27 %	31 %
Brandalarm-systemer	53 %	36 %	4 %	9 %	26 %	26 %
Tyverialarm-systemer	38 %	54 %	6 %	29 %	5 %	6 %
Ædelmetal-arbejder	27 %	52 %	13 %	15 %	23 %	26 %
Tankbeholdere	21 %	60 %	31 %	19 %	11 %	17 %
Containere	77 %	17 %	10 %	7 %	0 %	0 %

(A) På grundlag af antallet af problemer - Der findes flere svarmuligheder.

Fig. 7.4.10: Tilpasning af produkterne for at tage højde for forbrugernes adfærd på det lokale marked

Sektor	<i>Erhvervsdrivende, der har tilpasset deres varer, og som under alle omstændigheder ville have tilpasset deres varer for at tage højde for forbrugernes adfærd på det lokale marked</i>	<i>Andre erhvervsdrivende</i>
Busser	45 %	55 %
Lastbiler	56 %	44 %
Varevogne	38 %	62 %
Påhængskøretøjer	31 %	69 %
Cykler	68 %	32 %
Barneplejeprodukter	62 %	38 %
Brandalarmsystemer	33 %	67 %
Tyverialarmsystemer	33 %	67 %
Ædelmetalarbejder	58 %	42 %
Tankbeholdere	54 %	46 %
Containere	100 %	0 %

Fig. 7.4.11: Forsinkelser i markedsføringen

Sektor	Forsinkelser i markedsføringen		Forsinkelser, som er en direkte eller indirekte konsekvens af den pågældende medlemsstats adfærd eller foranstaltninger	
	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	9 %	26 %	7 %	21 %
Lastbiler	15 %	44 %	8 %	23 %
Varevogne	6 %	11 %	2 %	4 %
Påhængskøretøjer	16 %	41 %	5 %	12 %
Cykler	6 %	19 %	3 %	8 %
Barneplejeprodukter	8 %	45 %	3 %	16 %
Brandalarmsystemer	13 %	45 %	7 %	23 %
Tyverialarmsystemer	25 %	57 %	5 %	12 %
Ædelmetalarbejder	10 %	37 %	8 %	29 %
Tankbeholdere	6 %	14 %	5 %	11 %
Containere	2 %	10 %	0 %	0 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.12: Antal tilfælde, hvor den erhvervsdrivende har opgivet at markedsføre sin vare

Sektor	Den erhvervsdrivende har frivilligt opgivet at markedsføre sit produkt		Den erhvervsdrivende har opgivet at markedsføre sit produkt på grund af medlemsstatens adfærd eller foranstaltninger i form af:					
			afvisning af markedsførings-tilladelse		tilbagevækning fra markedet		generelt forbud mod produktet	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	7 %	22 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Lastbiler	4 %	11 %	1 %	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Varevogne	6 %	11 %	6 %	11 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Påhængskøretøjer	1 %	1 %	2 %	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Cykler	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Barneplejeprodukter	2 %	12 %	1 %	2 %	1 %	2 %	0 %	0 %
Brandalarmsystemer	7 %	23 %	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Tyverialarmsystemer	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Ædelmetalarbejder	2 %	9 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Tankbeholdere	4 %	10 %	1 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Containere	1 %	7 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

Fig. 7.4.13: Forsinkelser i markedsføringen på grund af godkendelsesproceduren

Bestemmelsesmedlemsstaten har indført en procedure for udstedelse af markedsføringstilladelse

Sektor	under 45 dage		mellem 45 og 90 dage		90 dage og 6 måneder		over 6 måneder		I alt	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Busser	4 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	3 %	9 %	8 %	24 %
Lastbiler	4 %	12 %	8 %	23 %	2 %	5 %	1 %	2 %	16 %	47 %
Varevogne	14 %	26 %	8 %	15 %	2 %	4 %	0 %	0 %	22 %	41 %
Påhængskøretøjer	6 %	15 %	8 %	21 %	1 %	1 %	1 %	3 %	20 %	51 %
Cykler	4 %	11 %	1 %	3 %	0 %	0 %	0 %	0 %	5 %	14 %
Barneplejeprodukter	1 %	2 %	1 %	6 %	1 %	2 %	1 %	4 %	3 %	14 %
Brandalarmsystemer	2 %	6 %	3 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	11 %	40 %
Tyverialarmsystemer	10 %	23 %	3 %	8 %	0 %	0 %	9 %	20 %	22 %	51 %
Ædelmetalarbejder	3 %	12 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	1 %	4 %	14 %
Tankbeholdere	7 %	18 %	2 %	4 %	1 %	3 %	1 %	2 %	13 %	31 %
Containere	1 %	7 %	0 %	0 %	1 %	7 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) I forhold til antallet af markedsføringsforsøg

(B) I forhold til antallet af problemer

Fig. 7.4.14: De erhvervsdrivendes kendskab til princippet om gensidig anerkendelse

Sektor	I %		Antal erhvervsdrivende		
	Kendskab	Intet kendskab	Kendskab	Intet kendskab	I alt
Busser	46 %	54 %	11	13	24
Lastbiler	70 %	30 %	40	17	57
Varevogne	79 %	21 %	30	8	38
Påhængskøretøjer	56 %	44 %	32	25	57
Cykler	59 %	41 %	20	14	34
Barneplejeprodukter	45 %	55 %	21	26	47
Brandalarmsystemer	54 %	46 %	21	18	39
Tyverialarmsystemer	45 %	55 %	14	17	31
Ædelmetalarbejder	56 %	44 %	51	40	91
Tankbeholdere	52 %	48 %	28	26	54
Containere	61 %	39 %	22	14	36
I alt	57 %	43 %	290	218	508

Skema 7.5: Grad af gennemførelse af de aktioner, der er foreslået i meddelelsen "princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med overvågningen af handlingsplanen for det indre marked" (KOM(1999) 299 endelig udg. af 16. juni 1999)

<i>Aktion</i>	<i>Gennemført</i>	<i>Løbende aktion</i>	<i>Fremtidig aktion</i>	<i>Bemærkninger</i>
1. Toårsrapport		v		
2. Sørge for, at medlemsstaterne anvender fællesskabsretten korrekt med hensyn til gensidig anerkendelse		v		Punkt 2.3 og 6.1.1 i denne rapport
3. Optimal udnyttelse af de muligheder, som direktiv 98/34/EF giver med henblik på at fremme princippet om gensidig anerkendelse		v		Punkt 2.2.1 og 6.1.1 i denne rapport
4. Udarbejdelse af vejledninger om anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse inden for bestemte sektorer			v	Punkt 6.1.1 i denne rapport
5. Udarbejdelse af en vejledning om anvendelsen af beslutning nr. 3052/95	v			Punkt 2.1.2 i denne rapport
6. Gennemførelse af en økonomisk analyse af anvendelsen af denne mekanisme inden for forskellige sektorer	v			Punkt 1.1 i denne rapport
7. Afholdelse af sektorspecifikke rundbordssamtaler og specifikke seminarer	v			Punkt 2.2.1 og 6.1.1 i denne rapport
8. Fællesskabsstøtte til konkrete projekter, der har til formål at forbedre bestemte målgruppers kendskab til princippet om gensidig anerkendelse			v	
9. Udarbejdelse af en standardansøgning, som vil blive fremsendt til de berørte europæiske og nationale sammenslutninger, og som deres medlemmer kan anvende over for de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse			v	Punkt 6.1.1 i denne rapport
10. Fremme af dialogen med borgere og erhvervsliv		v		Punkt 2.2.3 og 6.1.1 i denne rapport
11. Særlige sektorspecifikke initiativer til en bedre anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse med hensyn til tjenesteydelser			v	Punkt 6.3 i denne rapport
12. Udarbejdelse af en meddelelse om elektronisk handel og finansielle tjenesteydelser	v			Punkt 3.5 i denne rapport